KAIKKIEN MAITTEN TYÖNRAATAJAT YHTEISRINTAMAAN! — TYÖLÄISTEN JA TALONPOIKAIN KÄSIIN HALLITUSVALTA!

Työväen vapautus tapahtuu vain sen itsensä kautta!

VAPAUS

Vain järjestyneenä joukkona voi työväenluokka voittaa!

No. 33 — 1925 Federated Pressin jäsen. Tiistaina maalisk. 17—Thues., March 17th, 1925 IX Vuosik.—Vol. IX

Cape Bretonin lakko

Halifax, N. S. — Hallitus toivoo pian päästävän jonkunlaiseen selvyyteen lakkotilanteen suhteen. Rohkaisevimpana enteenä pidetään pääministeri Armstrongin kaivosmiehiltä saamassa sähkösanomassa ollutta lupausta, että he suostuvat "ottamaan harkittavakseen, jos hallituksella on mitä ehdotuksia kaivoksien uudelleen avaamiseksi." Sen otaksutaan merkitsevän, että ovi on taas auki hallituksen välitykselle, ja vaikka siitä ei mitään varmoja tietoja ole, otaksutaan hallituksen pikimmiten ryhtyvän jonkunlaisiin sovitteluihin.

Piirin esimiehen J. W. McLeodin ilmotuksen mukaan ei piiritoimikunta ole tehnyt ratkaisevaa päätöstä siitä, pidetäänkö sadan prosentin lakko edelleen voimassa vai määrätäänkö kunnossapitomiehistö palaamaan koneita ja höyrykattiloita hoitamaan, kaivosten pumppuamista ja tuuletusta varten. U. M. W. presidentti John L. Lewis ei ole komitealle antanut mitään ohjeita asiasta. Lehdissä olleet tiedotukset, että hän olisi määrännyt kunnossapito-miehistön takaisin työhön, ovat toistaiseksi perättömät.

Bescon virkailijat ilmottavat, että hyvä järjestys vallitsee kaikkialla kaivosalueella, eikä mitään muutosta tilanteessa ole tapahtunut. Samoin ilmotetaan Glace Bayn union päämajasta.

Erityisesti näyttää porvarillisia piirejä elähyttävän se toivo, että Lewis tapansa mukaan sopivalla hetkellä astuu Bescon pelastajaksi, komentamalla kunnossapitomiehistön työhön. Miehet siihen mahdollisesti taipuvat, toivoen siten saavansa pääjärjestöltä lakkoavustusta nälkäisten vaimojensa ja lastensa hengen pitimiksi. Näin tästä muodostuisi pitkällinen nälkätaistelu, jossa miehet hitaasti, mutta varmasti näännytettäisiin, kunnes heidän täytyy alistua minkälaisiin ehtoihin tahansa. Ja mikä on pääasia — hallitus pääsisi kaikesta avustamisvelvollisuudesta, jos unio edes jotain avustuksen nimellistä ottaisi suorittaakseen. Lewisin roikka lienee kuitenkin siksi "käärmeissään" Nova Scotian kaivosmiehille, että sieltä tuskin missään tapauksessa mitään avustusta herahtaa.

Eräs pastori Scott, joka on perusteellisesti tutkinut työväen tilannetta Nova Scotiassa, ei sano näkevänsä muuta ratkaisua, kuin että Nova Scotian hallituksen on **peruutettava Bescon kanssa tekemänsä vuokrasopimus ja otettava kaivokset omaan haltuunsa.** "Mualla Canadassa", sanoo pastori Scott, "ei ole aavistustakaan siitä kurjuudesta, mikä vallitsee Nova Scotian rikkaimmilla kivihiilialueilla. Omasta puolestani luulen, ettei Dominion enempää kuin maakuntahallituskaan voi myöntää riittäviä varoja noin 50,000 hengen pelastamiseksi ehdottomasta nälkäkuolemasta, jos tätä lakkoa taikka sulkua, jatkuu pitemmälti. Tehokkaampiin toimenpiteisiin on ryhdyttävä. Kuitenkaan ei canadalaisten muissa osissa Canadaan saa sillä välin istua kädet ristissä, välinpitämättöminä katsellen, kun täkäläinen väestö vaimoineen, lapsineen kärsii äärimmäistä kurjuutta."

Lännen edustaja pelkää sotaa

Ottawa. — Suurta lännettä on sanottu uusien aatteiden kehdoksi, mutta sellaisissa kysymyksissä kuin sota, aseistariisuminen, maanpuolustus jne., on Comox-Albernin edustaja A. W. Neil, British Columbiasta, palautunut sille oikeaoppisuuden kannalle, joka oli oikeaoppisuutta ennen vuotta 1914. Edustajahuoneessa hän esitti ponnen, että "Canadan pitäisi ruveta miettimään rannikkojensa ja merentakaisen kauppansa puolustamista." Esitystään perustellessaan hän sanoi, että sota voi syttyä minä päivänä tahansa Tyynellämerellä.

Kansainliittoa Neil kuvaili suunnattoman heikkouden lähteeksi. Aseistariisuminen, jos se olisi mahdollinen toteuttaa, vain kiihottaisi voimakkaita kansoja hyökkäämään heikkojen kimppuun. Slaavilaisten ja aasialaisten kansojen liitto uhkaisi Suurbritannian, Ranskan ja Yhdysvaltain turvallisuutta. Näiden tosiasiain valossa pitäisi Canadan ryhtyä kehittämään laajakantoista puolustussuunnitelmaa.

A. W. Neil on ns. itsenäinen puoluekannaltaan. Pitää pitkiä, kauniita puheita; arvostelee joskus ankarastikin hallituksen toimenpiteitä, mutta äänestyksissä säännöllisesti on hallituksen puolella.

Intian hallitus jäänyt tappiolle

Delhi. — Lainlaatijakunta hylkäsi 71 äänellä 42:a vastaan hallituksen esityksen myyntiveron uudistamisesta pumpulille. Päästös tehtiin pitkän keskustelun jälkeen, jossa kotimaiset edustajat pontevasti puolustivat Intian pumpuliteollisuuden etuja. Hallituksen edustaja Sir Basil Blackett selitti, ettei hallitus voinut pumpuliveroa alentaa eikä poistaa muuten kuin lopettamalla maakunnille maksettavat apurahat. Hindulainen Sir Purshotamdas Thakurdes ivasi tuota hallituksen köyhäksi tekeytymistä. Sanoi, että Intian pumpuliteollisuudella ei ollut hallituksen suosiota. Kun brittiläinen Sir Charles Innes koetti uskotella, että ei Lancashiren, vaan Japanin pumpuliteollisuus oli Intian kilpailija, niin hindulainen Sir varsin vimmastui ja syytti hänen tahallisesti yrittävän johtaa harhaan lainlaatijakuntaa. Myyntiveron poistettua voisi intialainen pumpuliteollisuus vasta menestyksellä kilpailla Lancashiren kanssa, hän selitti.

Väärää 100 dollarin seteleitä liikkeellä

Toronto. — Kun täkäläiseen Imperial pankin konttoriin saapui Lontoosta 15,000 dollarin lähetys 100 dollarin seteleissä, huomattiin ne kaikki väärennetyiksi. Ne olivat olevinaan juuri Imperial pankin seteleitä, erinomaisesti valmistettuja, niin että vieras pankki helposti niiden suhteen erehtyy, merkityt Ottawassa painetuiksi, ja sellaiseen kuntoon laitettuja kuin olisivat ne jonkun aikaa olleet käytännössä. Heti sähkötettiin varotus rahalaitoksille ympäri mailman, että tiettävät olla varuillaan. Noita vääriä rahoja arvellaan kuitenkin ehdityn jo levittää miljoonien dollarien arvosta Englannissa ja muissa Europan maissa; niitä on tavattu etäisessä Persiassakin, josta on ruvettu arvelemaan, että valmistuspaja ehkä on ollutkin Persiassa tahi että seteleitä on sieltä käsin suuremmissa määrin levitetty. Vahinko toki rajottuu pankkeihin ja yleensä rahamiespiireihin, sillä työläisellä harvemmin on sadan dollarin seteleitä taskussa.

"California on kuollut"

Toronto. — Maalarien ja koristajain union yleisorganiseeraaja Joseph Hunter, joka oli kiertänyt Californiassa, Meksikossa ja Yhdysvaltain etelävaltioissa, sanoi Torontossa käydessään, että rakennusalalla ei ole töitä saatavissa Californiassa eikä etelävaltioissa. "California on kuollut," hän sanoi. "Varsinkin on Los Angelesissa paljon työttömyyttä. Rakennustyöt, joita vuosi takaperin Californian kaupungeissa suunniteltiin, ovat jääneet sikseen. Samoin on Meksikossa työttömyyttä. Ainoastaan Floridassa on rakennustöitä käynnissä. Muuten näyttävät työolot Yhdysvalloissa yleensä alkavan parantua." — Hunter sanoi, että canadalaiset ammattimiehet kuitenkin erehtyvät, luullessaan siellä olevan erinomaisen hyvän ajan ja kaikilla työtä saatavana.

Muistivat!

Sydney, Aus. — Satamatyöläiset ovat julistaneet satamaan saapuneen Volumnia laivan "mustaksi", koska sen isännistö oli Fremantlessa vangituttanut työstä kieltäytyneen miehistönsä. Tammikuun 7 p. tuomittiin siellä 19 Volumnian miehistöön kuuluvaa miestä kahdeksan viikon ja 2 miestä yhdeksän viikon vankeuteen.

Venäläinen laiva taas yhdysvaltalaisessa satamassa

Savannah, Ga. — Venäjän hallituksen kauppalaivastoon kuuluva höyrylaiva Wastlav Vorovski saapui täkäläiseen satamaan Antwerpenista, Belgiasta. Laivan kapteenin ilmotuksen mukaan se on ensimäinen venäläinen höyrylaiva, mitä Yhdysvaltain satamissa on käynyt sitte vuoden 1917.

Stalin ja Trotski aiottu murhata

Moskova. — Täkäläisten lehtien tietämän mukaan on täällä vangittu kolme saksalaista ylioppilasta, Kindermann, Wolscht ja Dittmarinen, jotka ovat tunnustaneet, että heidät oli lähetetty Moskovaan murhaamaan Stalin ja Trotski. Vangittaessa tavattiin heiltä myrkkyjä ja revolvereja.

Vaarallinen rutto Chicagossa

Chicago. — Vielä tarkemmin määrittelemätön kovin tarttuva rutto, joka kehittyy influensaksi ja keuhkotulehdukseksi, on maaliskuun ensimäisten 10 päivän ajalla vienyt 230 uhria. Kahden viimeisen vuorokauden ajalla ilmotettiin kaupungin terveydenhoitokomissioneerille 175 uutta sairastumis- ja 50 kuolemantapausta.

Monessa Yhdysvaltain suurkaupungissa liikkuu samanlaista kulkutautia, ja on sitä noustu tarmokkaasti torjumaan. Sairastuneista otetut bakteeriviljelyt osottavat entuudestaan tutun influensabasillin läsnäolon, mutta sairaustapauksien ankaruus ja niiden nopea kehittyminen vaaralliseksi keuhkotulehdukseksi estävät luokittelemasta sitä sota-aikaisen influensan uudistumiseksi.

Taudin tunnusmerkkeinä ovat säryt ja kivut ylt'yleensä ruumiissa, polttava tunne silmissä, korkea ruumiinlämpö, perinpohjainen nääntymys ja usein uudistuva verenvuoto nenästä.

Terveyskomissioneerin julkasemissa ohjeissa kehotetaan pysymään poissa väkijoukoista, syömään keveitä aterioita, ja jos tuntee vilustusta, oleskelemaan sisällä huoneessa. "Sairastuneen on heti ryhdyttävä tautia hoitamaan. On pysyttävä vuoteessa, syötävä ainoastaan viljasta valmistettuja ruokia ja happoisia hedelmiä. Vanhempien on heti eristettävä lapsensa, kun ne ovat vilustuneet." Kun tauti ajoissa huomataan, voidaan se ehkäistä kuumilla kylvyillä ja täydellisellä levolla. Hoidon laiminlyönti melkein varmasti vie keuhkotulehdukseen.

Suurbritannian armeijamenot suuret

Lontoo. — Kuluvan vuoden armeijamenoarvio nousee 44,500,000 puntaan (noin 212 milj. dollariin) eli 500,000 puntaa vähempään kuin v. 1924. Vähennys ei kuitenkaan ole tapahtunut muussa kuin eläkkeissä ja rauhankannalle siirtymiskustannuksissa; suoranaiset sotilasmenot ovat päinvastoin lisääntyneet yli 200,000 punnalla viime vuodesta. Menoarvioon ei sisälly Intiassa olevain brittiläisten joukkojen kustannukset, jotka kuuluvat Intian kulunkiarvioon.

Brittiläisen maa-armeijan miesluku, upseereineen kaikkineen, on 160,600 miestä eli tuhatta miestä vähemmän kuin viime vuotena. Kirjoissa oleva miesluku on kuitenkin paria-kolmea tuhatta suurempi todellisuutta, ja vuoden mittaan vajaus luultavasti tulee yhä suuremmaksi, sillä monien sotamiesten palvelusaika päättyy tällä vuodella eikä miesten värväys tahdo oikein onnistua, valitteli sotaviraston sihteeri Sir Worthington-Evans. Viimeisten 12 kuukauden ajalla olisi tarvittu saada 34,000 miestä, mutta saatiin ainoastaan 30,000. Syyksi rekryyttien saannin vaikeuteen hän mainitsee ensinnä: "kyllästymisen sotaan ja siitä johtuvan vastenmielisyyden sotilaselämään, ei ainoastaan nuorten miesten keskuudessa, vaan heidän vanhempainsakin"; toiseksi: "maastamuuton viehättäväisyyden"; kolmanneksi: "työttömyysavustuksen saannin"; ja viimeksi: "epävarmuuden työn saannista palvelusajan päätyttyä".

Nova Scotian lakkolaisia avustamaan

Candaan Kommunistipuolueen vetoomus Canadan työläisille:—

Taasen kerran on British Empire Steel Corporation iskenyt veriset kyntensä köyhyyden kanssa kamppailevien Nova Scotian kaivosmiesten niskaan.

Vuosi toisensa jälkeen on Besco yhdessä hallituksen kera koettanut murskata Nova Scotian kaivosmiesten uljaan taistelukurssin; koettanut särkeä heidän eheät taistelurivinsä; ravitaksean heidän sortuneitten lastensa ruumiilla Canadan kaikkein julmimman ja armottomimman riistäjäjoukon täyttymätöntä ruokahalua.

Vuonna 1923 särki Besco terästyöläisten union, miliisin, maakuntakasakkain ja taantumuksellisen byrokraatin Lewisin suosiollisella avustuksella. "Suloinen johdonmukaisuus" vallitsee nykyään terässalueella, terästyöläisten union murskaantumisen jälkeen. Kaivosmiesunion murskaaminen on nykyään Bescon sydämenasiana.

Sitten tammikuun 1923, ovat kaivosmiehet työskennelleet vähemmän kuin kolme päivää viikossa. Tuhannet ainoastaan joitakin päiviä kuukaudessa. Mutta huolimatta suuresta työttömyydestä, keskellä puutetta ja kurjuutta, seinää vasten ahdistettuina, ovat kaivosmiehet ryhtyneet taisteluun tuota verenhimoista perkelettä, Bescoa, vastaan.

Besco vaatii palkkoja alennettavaksi. Hänen täytyy saada liikevoittoa miljooniin nouseville vesitetyille osakkeilleen. Voittoa täytyy saada 19 miljoonaan nouseville bondeilleen, joihin ei ole muuta kiinnitetty, kuin se paperi joille ne on painettu sekä Bescon hallituksen vahvistus; voittoa täytyy saada Halifaxissa joutilaana seisovalle laivatelakalle, sekä Sydneyssä olevalle suurelle terästehtaalle.

Kaikki tuo on kiskottava kaivosmiesten hiestä ja verestä.

Bescon varapresidentti McLurg on tilannetta selostaessaan julkisesti lausunut: "He eivät kestä puukkoa. Meillä on kaikki valtit käsissämme. Olkoot he lakossa kaksi tai kuusi kuukautta, sillä ei ole väliä. Lopuksi heidän kuitenkin täytyy madella luoksemme."

Työläistoverit! Tuollaista on kapitalismi kaikessa alastomuudessaan. Petomaista. Röyhkeää. Tunteetonta.

Korparatsionilla on kaikki valtit käsissään. Kaivosmiehillä on ainoastaan tyhjät vatsat ja nälän ja puutteen kuihduttamat vaimot ja lapset. Asuntoinaan hökkeleitä. Vaatteinaan säkkejä ja riepuja.

Niinpä niin. Bescolla on kaikki muut valtit käsissään, mutta ei työväenluokan taisteluhenkeä eikä vallankumouksellista päättäväisyyttä.

"Jokainen lakkopäivä parantaa meidän tilannettamme," sanoo kannibaali McLurg, laskiessaan voiton mahdollisuuttaan tuhansien nälkäisten lasten lisääntyvän kurjuuden perustalla.

Työläistoverit! Meidän luokkavelvollisuutemme on selvä. Rahallista avustusta on hankittava kiiruimman kaupalla; kaivosmiehille ja heidän perheilleen on hankittava ruokaa. Ei lakkorikkureita, vaan työväenluokan solidarisuutta.

"Yleinen mieltenkuohu on vallalla Nova Scotiassa." Besco on julmuuksillaan suututtanut kaikki tavalliset ihmiset siellä. Glace Bay kunta on päättänyt luovuttaa 5,000 dollaria vallitsevan hädän lieventämiseksi. Hyvä. Seuratkaamme heidän esimerkkiään muualla Canadassa. Mutta yleinen mieltenkuohu ei ehkäise British Empire Steel Corporationin julmia toimenpiteitä, ja pääoman kuuliainen hallitusmahti kääntää kuuron korvansa kaikille vetoomuksille. Ainoastaan työväenluokan toiminnalla voidaan heitä auttaa.

Vitkastellessaan lähettää miliisiä kaivosalueelle, on Nova Scotian hallitus tehnyt salakavalan vetoomuksen suursodan veteraaneille, pyytäen heidän turvaamaan "kansan" omaisuutta — Bescon surmankuoppia.

Sotaveteraanit! Älkää antako narrata itseänne. Kieltäytykää kaappaamasta leipäpalasta oman luokkanne jäsenten suusta. Teidän ei kannata suojella mitään muuta kuin Nova Scotian työläisten elämää. Teidän kannattaa taistella ainoastaan kapitalismin petoa vastaan.

Rautatieyöläiset! Kieltäytykää kuljettamasta miliisiä. Kieltäytykää vetämästä lakkorikkureita, kieltäytykää kuljettamasta sellaiselle karjalle elintarpeita. Tukekaa kaivosmiehiä.

Jos Canadassa olisi tehoisa unionistinen liike, olisi se pakottanut hallituksen ryhtymään toimenpiteisiin. Nin ei ole tapahtunut. Mutta uniot voivat kuitenkin rahallisesti avustaa lakkolaisia. Tehtäköön se ilman viivyttelemättä.

Canadan työläiset! Järjestäkää kokouksia, kootkaa taistelijoille varoja.

Työttömät työläiset! Älkää antako itseänne houkutella luokkavihollisenne välikappaleeksi.

Lähes kuusi kuukautta kestäneen lakon jälkeen on Albertan kaivosmiesjärjestö melkein tuhoutunut, horjuvan, reformistisen, lakeijamaisen johtajiston kyvyttömyyden tähden. Me emme voi sallia toista samanlaista häviötä.

Besco sanoo: "Kaivokset ovat maakunnan omaisuutta, hallituksen täytyy suojella kaivoksia", sekä samaan hengenvetoon sanoo hän: "Hallitus ei voi pakottaa meitä pitämään kaivoksia käynnissä. Ei mitenkään!

Kun me olemme saaneet työläiset liitetyksi yhteiseen luokkataistelujärjestöön, kun he taistelevat ainoastaan työläisten puolesta kommunistisen joukkopuolueen johdon alaisena, tulevat kaivokset vielä jonakin kauniina päivänä olemaan työläisten omaisuutta.

Tänä päivänä 50,000 miestä, naista ja lasta, Canadan työväestön karaitsunein taistelujoukko, käy taistelua äärimmäisen vaikeissa oloissa Canadan kaikkein raainta ja enimmän vihattua korparatsionia vastaan.

Mutta heidän täytyy voittaa.

Järjestykää avustamaan Nova Scotian kaivosmiehiä.

Alas julma peto Besco.

Alas kapitalismi.

Lähettäkää kaikki avustuksenne suoraan lakkolaisille osotteella:

ALEX S. MacKAY, Secretary,
U. M. W. A. District 26.
Glace Bay, Nova Scotia.

Canadan Kommunistipuolueen keskusvirasto on lahjottanut sata dollaria taistelussa oleville kaivosmiehille.

Viinatrokarit kulettavat huumausaineitakin Yhdysvaltoihin

New York. — Canadalaiset viinatrokarit ja rannikolla vaanivat rommilaivat kulettavat enimmän osan niistä huumausaineista, mitä New Yorkin kaupungissa ja valtiossa löytyy, sanovat asianomaiset virkailijat. Viinatrokarin voitto laatikollisesta väkijuomia ei nouse kuin muutamaan kymmeneen dollariin, kun hän samanlaisesta, vielä helpommin piilotettavasta laatikollisesta opiumia, hashishia, morfiinia ja kokainia voi tienata 20,000 dollaria. Ahneus sitten viettelee viinatrokarin yrittämään myös huumausaineiden salakuljetusta. Muussa suhteessa eivät viranomaiset myönnä kieltolain lisänneen huumausaineiden käyttöä, niinkuin "märkien" taholta väitetään.

Egyptin vaalit

Kairo. — Eduskuntavaalit ovat nyt lopullisesti toimitetut koko maassa. Mitään epäjärjestystä ei tapahtunut. Tuloksista ei vielä voida varmasti päättää puolueitten voimasuhteita, niin tasaväkiset näyttävät ne olevan. Tähän asti tunnetuista tuloksista päättäen tiedetään natsionalistien eli ent. pääministeri Zaghlul Pashan kannattajien saaneen 97 edustajaa ja muiden puolueiden yhteensä 98 edustajaa. Neljästätoista vaalipiiristä saadaan tiedot vasta myöhemmin, ja viidessä piirissä on uudet vaalit määrätty toimitettavaksi. Zaghlul Pasha itse tuli valituksi eräästä Kairon vaalipiiristä, jossa hän sai 173 ääntä, vastaehdokkaan saadessa 10 ääntä.

Salaista diplomatiaa epäillään

Lontoo. — Parlamentin alahuoneessa aikoi Työväenpuolue iskeä salaista diplomatiaa, kun puolueen jäsen C. P. Trevelyan esitti ponnen, jonka mukaan ilman parlamentin suostumusta ei saisi tehdä mitään sopimuksia eikä puolustusliittoja vierasten valtojen kanssa. Hän moitti sitä nykyisen hallituksen politiikkaa, ettei se — MacDonaldin hallituksen tavoin — alistanut kaikkia sopimuksia alahuoneen käsiteltäviksi. Niin Trevelyan kuin Arthur Ponsonby väittivät nykyisen konservatiivihallituksen luisuvan takaisin salaiseen diplomatiaan eli samaan tilanteeseen, joka vihdoin johti mailmansotaan. Yleisenä puheenaineena Europassa oli, että sensijaan kun Ramsay MacDonald oli ulkoasioissa käyttänyt sovittelevia menettelytapoja, nykyinen ulkoviraston sihteeri Austin Chamberlain oli palannut takaisin entiseen mahtailevaan ja röyhkeään imperialismiin. Hallitus, sanoi Ponsonby, "ajautuu taas vuoden 1914 liukkaalle jyrkänteelle."

Ulkoviraston alasihteeri Ronald McNeil väitti parlamentilla vieläkin olevan "kaiken oikeutetun" määräysvallan ulkoasioissa. Kaikissa tapauksissa, jos Trevelyanin vaatima muutos olisikin todella tarpeellinen, olisi se tehtävä parlamentti-asetuksella, vaan ei yksinkertaisella ponsilauselmalla.

Ponsiehdotus hyljättiin 255 äänellä 133:a vastaan.

Rakastelijoille käynyt hullusti

Fort Erie, Ont. — Burnsin salapoliisit löysivät täältä pienestä kesäasunnosta etsimänsä Mrs. Rose F. Kahnin, Buffalossa asuvan rikkaan tupakkakauppiaan nuorehkon vaimon, joka oli kadonnut kotoaan viime helmikuun 28 p. Mutta löysivät hänet ruumiina, vuoteelta makaamasta. Lattialla vuoteen vierellä oli Norman Mack nimellä tunnetun kauppa-asioitsijan ruumis. Näköjään olivat he olleet kuolleina jo kymmenkunta päivää.

Lähtiessään miehensä Charles Kahnin komeasta asunnosta, oli vaimo jättänyt kotiinsa tuhansien dollarien arvoiset jalokivensä, kalliit turkiksensa ja pariisilaispukunsa sekä 5,000 dollaria sisältävän pankkikirjansa. Oli vaan lähtenyt tavallisessa arkipuvussa, joka hänellä ruumiinakin oli.

Norman Mack, jonka kanssa naapurit olivat hänen nähneet mainittuna helmikuun 28 pnä saapuvan vuokra-autolla, oli 47 vuotias mies. Mrs. Kahn häntä 20 vuotta nuorempi. Kahta päivää myöhemmin oli Mack käynyt kylän kaupassa ostamassa ruokatarpeita. Sen jälestä ei kumpaakaan oltu nähty. Kesämaja oli Mackin oma, ja olivat naapurit nähneet Mrs. Kahnin viimeisten viiden vuoden ajalla usein käyvän tässä Mackin majassa, joka viikko he olivat viettäneet siellä lauantaiillan ja osan sunnuntaipäivää.

Vaimon mies ei sanonut tietävänsä mitään noista vaimonsa käynneistä eikä aavistaneensa hänellä olleen mitään salaisia suhteita, sillä heidän kotielämänsä oli aina ollut mitä parhain. Tuota kauppa-asioitsijaa hän ei sano tunteneensa.

Joistakin pienistä naarmuista Mrs. Kahnin kaulassa arveltiin ensin, että Mack oli hänet kuristanut ja sitte myrkyttänyt itsensä. Mutta ruumiinavaus ei todennut tätä otaksumaa. Sitävastoin luullaan nyt heidän kuolleen mätämyrkytykseen, koska ruuanjätteistä päättäen he olivat syöneet kannutettua lohta. Ruuanjätteet on lähetetty Torontoon tutkittavaksi, samaten kuin vainajain sisälmykset.

Kahdesta löydetystä henkivakuutuskirjasta päättäen Norman Mack oikeastaan on Nathan McIlmoyle, joka ennen on asunut Peterborossa, Ont. Hän ei siinä tapauksessa olisi poikamies, jona hän oli Fort Eriessä esiintynyt, vaan on hänellä vaimo, josta hän kuitenkin oli elänyt erossa. Toisen henkivakuutuksista oli mies ottanut vaimonsa, toisen taas sisarensa hyväksi.

Kommunisteista kiusa

Toronto. — Canadian Labor puolueen täkäläisten osastojen jäsenet keskustelivat lähes puoleen yöhön puolueensa suhtautumisesta kommunisteihin, pääsemättä vielä mihinkään ratkaisuun. A. Rheinwinen kuukausi sitten tekemä esitys kommunistien erottamisesta puolueesta oli keskustelun pohjana. Esityksen tekijä huomautti, että Canadian Labor puolue oli ainoa Työväenpuolue, joka hyväksyi jäsenyyteensä kommunistiryhmiä. Hänestä "tunui", että puolueen olisi tässä kohden muutettava kantaansa, ja oli hänellä melkoisesti kannatusta kokouksessa. Asiasta äänestetään ensi kokouksessa.

Fascistimaassa ei vastapuoli saa suunvuoroa

Rooma. — Italian sanomalehdistön joukkoon yrittävältä uudelta fascistikomantoa vastustavalta Risorgimento nimiseltä tulokkaalta tukittiin suu jo ennenkuin sen ääni ehti yleisön korville. Valpas sensuuri kuristi sen kuoliaaksi heti syntyessä, takavarikoiden koko painoksen, ennenkuin yhtään kappaletta oli viety edes sanomalehtimyymälöihin. Lehteä oli ennakolta taveasti ilmotettu, ja sanottiin sen tulevan jatkoksi suuren italialaisen valtiomiehen Cavourin v. 1848 perustamalle samannimiselle lehdelle.

Egyptissä uusia muinaislöytöjä

Kairo. — Keopsin eli Khufun suuren pyramiidin läheisyydestä Gisessä on syvältä hiekan peitossa olleesta kalliosta löydetty hautakammio, vielä paljoa vanhemmalta ajalta kuin Tutankhamenin hautakammio onkaan. Tuossa kuuden metrin pituisessa ja neljän metrin levyisessä kalliohaudassa on ihmeen kaunis alabasteri-sarkofaagi, kultakirjotuksineen ja hieroglyyfeineen. Mikäli niistä tähän asti on saatu selvää, luullaan täällä olevan haudattuna neljännen kuningassuvun perustaja, Snofru, (eli, kuten toiset kirjottavat, Seneferu) Egyptin suurimman pyramiidin rakentajan Khufun isä.

Itse hautakammiossa ei vielä ole käyty, sillä sinne johtava aukko ei ole turvallinen. Kammioon on kuitenkin voitu nähdä heijastuspeilien avulla. Yksi kammion seinistä on niin omituisen näköinen, että sitä luullaan valeseinäksi, joten tuolla kallion sydämessä voi olla useampiakin huoneita. Hautakammio on 26 metrin syvyydessä kallion pinnasta, ja oli sinne johtavat kallioon hakatut portaat huolellisesti umpeen muurattu, joten hautakammio varmaan on säilynyt alkuperäisessä kunnossaan. Neljännen kuningassuvun ajasta on kulunut noin 5,000 vuotta. Niin vanhaa ja niin koskemattomana säilynyttä hautakammiota ei Egyptissä ennen ole esiinkaivettu.

Kreikassa rosvot liikkeellä

Ateena. — Viisi Amerikalais-englantilaisen muinaistutkimus-retkikunnan jäsentä, jotka ajoivat autolla syrjäisellä metsäseudulla, joutuivat rosvojoukon piiritykseen. Rosvot ampuivat heidän autoonsa, vaikeasti haavottaen Logan nimistä amerikalaista. Matkailijat pelastuivat, jätettyään autonsa tielle ja piiloutumalla metsään. Kun he rosvojen mentyä palasivat autolleen, ei siitä oltu viety muita tavaroita kuin eräs vaatteita sisältävä säkki ja kolme valokuvauskonetta. Logan on sairaalassa ja nähtävästi paranee.

Kreikan hallitus on tapauksen johdosta lausunut valittelunsa ja huomauttanut, että syrjäisempiin seutuihin aikovain ulkomaalaisten pitäisi hallitukselle ilmottaa lähdöstään, jotta hallitus tietäisi heidän turvallisuudestaan huolehtia.

Rosvosakit ovat Kreikassa viime aikoina päässeet suureen valtaan. Parin viimeisen viikon ajalla kaksi tunnetuinta ateenalaista lääkäriä haavotettiin ja kaapattiin Olympos vuoren läheisyydessä ja heistä vaadittiin lunnaat. Thebessä samaten kaapattiin lääkäri, joka vapautettiin vasta suurilla lunnailla.

VAPAUS

Canadan suomalaisen työväestön äänenkannattaja, ilmestyy Sudburyssa, Ont., joka tiistai, torstai ja lauantai.

Toimittajat:
A. B. MÄKELÄ. ARVO VAARA.

VAPAUS (Liberty)
The only organ of Finnish Workers in Canada. Published in Sudbury, Ont., every Tuesday, Thursday and Saturday.
Registered at the Post Office Department, Ottawa, as second class matter.

General advertising rates 75c per col. inch. Minimum charge for single insertion 75c. The Vapaus is the best advertising medium among the Finnish People in Canada.

ILMOITUSHINNAT VAPAUDESSA:
Naimailmoitukset $1.00 kerta, $2.00 kaksi kertaa.
Avioliittoonmenoilmoitukset 50c palstatuuma.
Nimenmuutosilmoitukset 50c kerta, $1.00 3 kertaa.
Syntymäilmoitukset $1.00 kerta, $2.00 3 kertaa.
Avioeroilmoitukset $2.00 kerta, $3.00 kaksi kertaa.
Kuolemanilmoitukset $2.00 kerta, $50c lisämaksu kiitoslauseelta tai muistovärssyltä.
Halutaantiedot ja osoteilmoitukset 50c kerta, $1.00 kolmekertaa.
Tilapäisilmoittajien ja ilmoitusakenttuurien on, vaadittaessa, lähetettävä ilmoitushinta etukäteen.

TILAUSHINNAT:
Canadaan yksi vk. $4.00, puoli vk. $2.25, kolme kk. $1.50 ja yksi kk. 75c.
Yhdysvaltoihin ja Suomeen, yksi vk. $5.50, puoli vk. $3.00 ja kolme kk. $1.75.
Tilauksia, joita ei seuraa raha, ei tulla lähettämään, paitsi asiamiesten joilla on takaukset.

Pariisin Kommuuni

Suurin tapaus Ensimäisen kansainvälisen historiassa oli Pariisin Kommuuni.

Samaten kuin Venäjän vallankumous, kehittyi Pariisin Kommuunikin sodasta. Välittämättä työtätekevän väestön tahdosta kummassakaan maassa, panivat Ranskan ja Saksan imperialistit toimeen v. 1870 sodan, ratkaistakseen kysymyksen Europan mannermaan ylivallasta. Bismarckin paremmin järjestetty preussilainen sotakoneisto sai voiton ranskalaisista armeijoista, ja Napoleon Pieni joutui vangiksi. Syyskuun 4 p:nä 1870 Ranskan porvaristo julisti tasavallan, aivan samoin kuin voitettu Saksa pyt lähes 50 vuotta myöhemmin teki. Mutta muutos ei ulottunut muotoja syvemmälle. Gambettan, yhden porvarien johtomiehen, keräämät armeijat joutuivat tappiolle niinkuin edellisetkin, ja molempien maiden päärosvot tekivät aselepo-sopimuksen tammikuun lopulla v. 1871. Ranskan porvaristo pani toimeen «Perustavan kansalliskokouksen» vaalit, joissa taantumukselliset, kuten tavallista, pääsivät enemmistöön. Kansalliskokouksen muodostama taantumuksellinen hallitus vihdoin siirtyi Versailleen, ryhtyäkseen sieltä käsin taisteluun kapinallista Pariisin köyhälistöä vastaan.

Pariisin työväki oli tyytymätön Versaillen hallitukseen toimenpiteisiin, eritoten sen tekemän rauhan ehtoihin. Pariisin Kansalliskaarti, jonka miehistö suureksi osaksi oli köyhälistöä ja jolla oli tykistönsä hallussaan, pystytti oman Keskuskomiteansa. Voitokkaasti torjuttuaan Thiersin taantumuksellisen hallituksen hyökkäyksen, julistivat «punaiset» Pariisin itsehallinnollisesi tasavallaksi. Keskuskomiteasta muodostettiin väliaikainen hallitus — s. o. diktatuuri — mutta vain kahdeksaa päivää myöhemmin se julisti yleiset vaalit, yleisen äänioikeuden pohjalla. Vaaleista oli tuloksena, että diktatuurin tilalle astui «kansanvaltainen» hallinto. Sitten tuli Pariisin Kommuunin hallinnoksi kokoomus sekalaisia, eri suuntiin riuhtovia aineksia, joiden johdolla Kommuuni jotenkuten pysyi pystyssä maaliskuun 26 p:stä välttämättömään tuhoonsa asti toukokuun lopussa.

Tämmöinen lyhykäisyydessään oli niiden tapausten kulku, jotka johtivat Kommuunin syntyyn ja sen kukistumiseen. Lyhyt-aikaiseen olemassaoloonsa nähden sen merkitys on arvaamattoman suuri. Sosialistinen liike, jolla ennen sotaa oli tapana juhlia Pariisin Kommuunin muistoa, tuskin oikein käsitti tuon historiallisen tapauksen vallankumouksellista tärkeyttä. Toisen kansainvälisen aikajakso oli liiaksi hapannut uskossaan parlamentarismin ja reformien taikavoimaan. Mutta Karl Marx heti oivalsi Kommuunin merkityksen, ja hänen jälestään — Lenin. Molemmat he näkivät Kommuunissa, niinkauan kun se diktatuurina oli, nykyisten neuvostojen idun.

Molemmat heistä käsittivät, että Kommuunin suuri heikkous oli siinä, kun Keskuskomitean diktatuuri uhrattiin «kansanvallan» aatteelle. Ystävälleen Kugelmannille lähettämässään kirjeessä Marx sanoo Keskuskomitean tehneen kaksi virhettä. Ensimäinen oli se, ettei se, Thiersin epäonnistuneen hyökkäyksen jälkeen, käyttänyt tilaisuutta hyväkseen ja lähettänyt Kansalliskaartia Versailleen vangitsemaan porvarillista hallitusta. Toinen erehdys oli, että se luopui diktatuurivallastaan, tehdäkseen tilaa Kommuunille (joka käytännössä muodostuikin kokoomushallitukseksi) liian aikaiseen. Oma aikakautemme on sangen rikas niistä tuhoisista kokemuksista, mitä työväelle on koitunut siitä, kun se on jättänyt vallankumouksellisen saavutuksensa vallankumouksen vihollisten armoille, heidän hyväntahtoisuutensa varaan. Ranskan työläiset olivat tehneet samat virheet jo v. 1848, ja Saksan työläiset uudistivat ne 1918 ja 1919. Tuon porvareille osoitetun aiheettoman lempeyden ja huomaavaisuuden tulokset näemme siinä kiitollisuudessa, mitä «lain ja järjestyksen» palauttajat osottivat työläisille sitte kun porvarit taas ovat vankasti satulassa. Ranskan hellämielinen valkoinen terrori teurasti niin monta tuhatta ranskalaista työläistä, jotka olivat ottaneet osaa Kommuuniin, että sikäläinen sosialistinen liike oli seuraavien vuosikymmenen ajan.

Venäjän vallankumous ei ole sitä erehdystä tehnyt. Se on lujasti pitänyt voimassa köyhälistön diktatuurin ja vallankumouksen saavutukset miltei ylivoimaisia vaikeuksia vastaan, ja se on kyennyt tekemään selvän vastavallankumouksesta. Syynä siihen, että se on niin selväpiirteisesti ja voimakkaasti pysynyt vallankumouksen kulkua ohjaamaan, on pääasiallisesti ollut johtajaneronsa Leninin hengen elävöittämän Venäjän Kommunistipuolueen rautainen kuri. Se on tärkein opetus, minkä Pariisin Kommuunin kokemuksesta olemme saaneet. Siltä puuttui vallankumouksen proletaarisen yleisesikunnan johtoa. Siltä puuttui polsevistista Kommunistipuoluetta, luokkataistelun suuressa laboratoorissa muovailtua ja karaistua puoluetta, järjestöä joka oli valmis otteluihin ja kykeni niistä suoriutumaan, milloin niihin jouduttiin.

Annamme täyden tunnustuksemme sille vallankumouksellisuudelle, mitä Pariisin Kommuuni osotti, ja mikäli se sitä osotti. Se epäonnistui sentähden, ettei se mennyt kyllin pitkälle. Mutta sen katkera kokemus opettaa meille, mitkä ovat voitokkaan proletaarisen vallankumouksen perus-edellytykset. Työväenluokan diktatuuri ja sen tukena luja Kommunistipuolue.

—*The Worker.*

Kuinka "kansanvalta" ja sosialidemokratia luippasivat Suomen presidentinvaalissa

Helsingistä kirjotetaan Tukholman Politikenille presidentinvaalin johdostata:

> "Edistykselliset voimat yhteiskuntaelämässämme ovat toistaiseksi kyllin vankat murtamaan tietä kehitykselle. Olisi mieletöntä koettaa sitä itseltään salata." — Sosialidemokraatti K. Wiik "Arbetarbladet"issa.

Presidentinvaalin yhteydessä esiintyi monta Suomen nykyistä tilannetta kuvaavaa piirrettä. Muutamia niitä voimme tässä mainita.

Ennen jo on puhuttu valitsijamiesvaalien osanoton laimeudesta. Mainittu on sekin, että sosialidemokraattinen puolue oli presidentin-ehdokkaakseen asettanut «ensimäisen miehensä» Väinö Tannerin, jota puolueen lehdet kehuivat «siksi voimakkaaksi mieheksi, mitä tasavalta nyt kaipaa». Toisten puolueitten ehdokkaat olivat: edistyspuolueen Ryti, kokoomuspuolueen Svinhufvud ja hajotetun työväenpuolueen M. Väisänen. Muita ehdokkaita ei ennen valitsijamiesvaalia ollut.

Helmikuun 16 p. sitte kokoontuivat valitsijamiehet ja toimittivat presidentinvaalin. Ja siitä syntyi seuraava merkillinen äänestysten tulos:

Relanderia:	
Maalaisliittolaiset	69
Kokoomuspuolue	68
Ruotsalainen kapitalistipuolue	35
Yhteensä	172
Rytiä:	
Sosialidemokraatit	76
Edistyspuolue	33
Yhteensä	109
Väisästä:	
Hajotettu työväenpuolue	16
Tanneria:	
Sosialidemokraatit	2
Hyljätty vaalilippu	1
Kaikkiaan valitsijamiehiä	300

Tästä ensinnäkin näemme, kuinka fascistit suvaitsevat kohdella valitsijalaumojaan. Fascistikokoomuksen ehdokas, Svinhufvud ei saanut yhtään ainoata ääntä! Hänen puolueensa valitsijamiehet, joille oli äänet kerätty ukon yanhalla nimellä, äänestivät muitta mutkitta Relanderia, jollaista ehdokasta heidän valitsijansa eivät tienneet olevankaan. Siis ei yksikään valitsija äänestäessään ajatellut Relanderia. Eikös olekin «kansanvaltaista»!

Edelläolevasta taulukosta näemme myös, että sosialidemokraatit täysin kykenevät kilpailemaan fascistien kanssa äänestäjiensä petkuttamisessa. Sosialidemokraattisista valitsijamiehistä ainoastaan 2 (lue: *kaksi*) pysyi uskollisina valitsijoilleen ja äänesti Tanneria. Kaikki muut sosialidemokraatit äänestivät porvarien ehdokasta.

Verratkaapa meidän sosialidemokraattejamme esimerkiksi Saksan sos.demokraatteihin, jotka hommasivat oman miehensä presidentiksi, tahi Ruotsin sos.demokraatteihin, jotka samoin ovat toimittaneet miehensä hallitukseen, niin näemme Suomen sos.demokraateissa olleen ainoastaan 2 ½ prosenttia (kaksi 79:stä on 2 ½ prosenttia), jotka voivat sanoa edes yrittäneensä saada omaa miestään valituksi. Te, ruotsalaiset toverit, saatte päättää, minkälaisia «luokkataistelijoita» meidän suomalaiset sos.demokraatit ovat! Täällä kotimaassa meitä on monta, jotka jo tunnemme heidät. Että sos.dem. valitsijamiehet olisivat äänestäneet räätäli Matti Väisästä, joten olisi karttunut 95 (16 ynnä 79) työväen ääntä haudanraiskaajia ja verenimijöitä vastaan, sitä kukaan meistä ei uskaltanut uneksiakaan. Eihän toki! Köyhälistöparooneille piti olla hienompaa seuraa. Valitsijamiesten ja presidentin vaalien väliajan he juoksivat tähänastisen presidentin Ståhlbergin luona pokkuroimassa häntä jäämään edelleen paikalleen samoinkuin kouluhallituksen ylitirehtööri O. Mantereen luona pyytämässä lupaa äänestää häntä presidentiksi. Ja kun kumpikin näistä herroista kieltäytyi, kiiruhtivat nuo arvoisat «työväenluokan edustajat», sos.dem. valitsijamiehet äänestämään kolmatta porvaria, Rytiä. Kaiken tämän he tekivät siitä huolimatta, että Ståhlberg, Mantere ja Ryti eivät mitään muuta ole kuin tavallisia valkosuomalaisuudelle uskollisia korkeita virkamiehiä. Lakeijapalvelusta siis Suomenkin sos.demokraatit koettavat parhaansa mukaan tehdä, niinkauan kuin fascistit sallivat heille sen «kunnian».

Uusi presidentti Relander

ei ole «kansan valitsema». Hänen takanaan olevilla puolueilla on ainoastaan Suomen väestön kymmenennen-osan kannatus, eli noin viides-osa äänivaltaisten lukumäärästä. Mutta hän on maalaisliiton jäsen ja niin ollen «tavallista tyhmempi mies». Siinä ne kaksi ominaisuutta, joidenka takia oikeistoporvarit valitsivat hänet, ja jotka takaavat, että he hänestä saavat sopivan välikappaleen vainojen jatkamiseen vallankumouksellista työväenliikettä vastaan. Fascistit aina koettavat saada agraaripuolueen niskoille poliittisen vastuunalaisuuden omista työväkeä vastaan tekemistään konnuuksista.

Tokko enää tarvinnevat sos.demokraattien läkeijapalveluksia?

Voitokkaan oikeiston vaaleista tekemän johtopäätöksen ilmaisee "Uusi Suomi" leimaamalla tärkeimmäksi voitoksi sen, että se ehdokas, jota sos.demokraatit äänestivät, jäi tappiolle. Senpä nojalla lehti lausuu toivovansa, että sos.demokraattien vaikutusta maan asioihin vastaisuudessa yhä enemmän supistetaan. Tuon johdosta eräs sos.demokraattinen lehti jo kirjoittaa: "Taantumuksen valtaannousu tulee siis tapahtumaan sos.demokraattien kukistamisen merkeissä; arvatenkaan ei kommunistivaaralla pelotteleminen enää kylliksi tehoa."

Muutamia päiviä myöhemmin riensi "Hufvudstadsbladet" kirjottamaan m. m.:

"Periaatteellinen erotus sos.demokraattien ja kommunistien välillä on hivuksen-hieno. — Aikamme olosuhteet välttämättömästi vaativat kaikki yhteiskuntaa säilyttävät voimat liittymään yhteistoimintaan hajottavia ja hävittäviä voimia vastaan. Ne, jotka eivät tätä tajua, vaan häilyvät näiden kahden suunnan välillä, ehdottomasti vahingoittavat yhteiskuntaa ja ajan mittaan myös sitä puoluetta, mihin kuuluvat."

Näyttää siis siltä kuin eivät Suomen porvarit enää tarvitsisi sos.demokraattien apua. Voi noita poloisia, jos he eivät saa tilaisuutta hankkia itselleen oikeita Noskenkannuksia!

Balkaninmaiden salaliitto Neuvosto-Venäjää vastaan

Yleiseen tunnettu asia on, että Englannin hallitus on kuumeenomaisessa puuhassa yhdistääkseen kaikki taantumukselliset vallat suuren hyökkäyksen tekemiseksi Neuvosto-Venäjää vastaan. Nyt alkaa saapua yhä täsmällisempiä tietoja tämänsuuntaisista valmisteluista. Mielenkiintoisin näistä on salaisen sopimuksen julkaiseminen, mikä sopimus on tehty kolmen Balkanin maan, Bulgarian, Jugoslavian ja Rumanian kesken, ja joka on suoraan suunnattu neuvostovaltaa vastaan. Turkkilainen lehti Perkhid Erkiar, samoin kuin vieniläinen "Rote Fahne", julkaisee tämän salaisen sopimuksen 8 pääkohtaa: 1. Bulgaria luovuttaa Jugoslavialle osansa oikeudesta Makedoniaan. 2. Bulgaria kieltää kansallis-makedonialaisen liikkeen valtakuntansa alueilla. 3. Bulgaria tukee Jugoslavian vaatimuksia Salonikiin. 4. Jugoslavia kannattaa Bulgarian vaatimuksia Länsi-Trakiaan, Dedegathin satamaan ja turkkilaiseen linjaan Dobrudshasta. 6. Bulgaria ja Jugoslavia kannattavat Rumanian vaatimusta Bessarabiaan, samoin kuin sen vaatimusta siitä, ettei Venäjän laivasto saa purjehtia Dardanellien läpi. 7. Rumania protesteeraa liittoutuneiden nimessä sitä vastaan, että Wrangel-laivasto luovutetaan neuvostovallalle. 8. Rumania kannattaa Bulgarian vaatimusta Trakiaan.

Tosiasia on, kirjoittaa "Rote Fahne", että Englanti on tämän uuden liittosopimuksen luoja, ja että Englanti aikoo rakentaa uuden sotasataman Rumaniaan ja Dedegatshiin. Lehti osoittaa edelleen, kuinka läheinen suhde Itävallan kapitalistipiireillä on bolshevistivastaiseen rintamaan. Kuten muistettanee, neuvotteli Rumanian ulkoministeri Bratianu viime kesänä Wienissä sotatarpeiden kuljettamisesta neuvostovallan vihollisille. Tämän neuvottelun seurauksena oli, että Itävallan rautatiet ja suurkapitalistiset lehdet asetettiin rumanialaisten seikkailijain palvelukseen neuvostovaltaa vastaan; huomattavia Itävallan kapitalistimaailman edustajia on Rumanian suurimman ammustehtaan hallintoneuvostossa. Tässä tehtaassa valmistetaan vuosittain puoli miljoonaa kranaattia ja 500 tykkiä.

Turkkilainen lehti taas puolestaan lisää, että salainen sopimus Balkanin maiden välillä on tulos viime kuukausien neuvotteluista bolshevistivastaisen yhteisrintaman luomiseksi.

Näiden ilmoitusten johdosta kirjoittaa Steklov Isvestijassa: "On vaikeata sanoa, missä määrin ilmoitukset ovat täysin oikeita, mutta sen nojalla mitä olemme saaneet tietää mainittujen hallitusten viimeaikaisista toimista, on meidän oletettava, että turkkilaisen lehden tiedot ovat suuressa määrin todenmukaisia. Tiedämme, että nykyinen Englannin hallitus valmistelee kautta maapallon hyökkäystä meitä vastaan." Buharin huomauttaa myös Rumanian lainaneuvotteluista Lontoossa.

Wienilainen lehti "Rote Fahne" mainitsee lisäksi monista varustelutoimenpiteistä, jotka puolestaan puhuvat varsin selvää kieltä. Äskettäin matkusti Wienin läpi joukko Wrangel-sotilaita. Kysyttäessä vastasivat nämä saapuvansa Lyonista ja olevansa matkalla Bulgariaan. Sotilaita seurasi itävaltalaisia vahtikonstaapeleja, joiden tehtävänä ilmeisesti oli estää, ettei sotilaita puhuteltu. Belgradista taas ilmoitetaan, että Wrangel valmistelee joukkojensa mobilisoimista Neuvosto-Venäjää vastaan. Tunnettuja venäläisiä vastavallankumouksellisia on saapunut Jugoslaviaan ja pitäneet konferenssin serbialaisten upseerien kera; tilaisuudessa on pohdittu offensiivia neuvostovaltaa vastaan. Rumaniassa oltanee 1900—1903 ikäluokkien mobilisoimishankkeissa. Rumanian kansallispankin Englannista havittelema laina kohonnee 7 biljoonaan Itävallan kruunuun.

Neapelista ilmoitetaan lisäksi, että siellä on pysäytetty 50 vaunulastillista kiväärejä ja 8 miljoonaa patruunaa, mutta että hallitus on päästänyt lähetyksen menemään saatuaan tietää, että ne olivat matkalla Latviaan. Niin hyvin Latviassa kuin muissakin reunavaltioissa lujitetaan edelleen sotavarustuksia, täälläkin, kuten Balkanilla, neuvostovaltaa vastaan.

Näiden tietojen lisäksi, jotka koskevat suoranaista sotavarustelua, saapuu ilmoituksia tehostetusta terrorista kunkin maan omia työläisiä vastaan. On kysymyksessä oman maan oppositionin nujertaminen ennen alkavaa sotaretkeä työväenvaltiota vastaan.

Jugoslaviassa kärjistyy hallituksen ja oppositionin välinen konflikti kärjistymistään. Oppositio syyttää hallitusta, että tämä on väärentänyt vaalituloksen ja siten saanut niukan enemmistön — 9 ääntä. Levottomuuksia on puhjennut Bosniassa ja Herzegovinassa. Maan oppositiolehdistö on takavarikoitu. Hallituksen väittämä vaalirauha oli suuri bluffi. Hallituksen toimeenpanema vaaliterrori vaati uhrinaan 12 kuollutta, 40 vaikeasti haavoittunutta ja 400 lievemmin haavoittunutta sekä 5,000 vangitsemista. Täten saavutti Pasitsh "voittonsa."

Bulgariasta saapuu samanlaisia tietoja. Niinpä lennätetään Sofiasta, että 52 bulgarialaista kommunistia on tuomittu "salaliiton" johdosta kaikkiaan 137 vuodeksi kurihuoneeseen ja suunnattomiin sakkoihin, että Aleksandrovin kylässä on samasta syystä vangittu useita kommunisteja, näiden joukossa Narodna Bobeda-lehden päätoimittaja. Muudan Godetshin kahakkaan osaaottanut kommunisti on teilattu ja 24 siihen osaaottanutta vangittu.

Näiden lisäksi saapuu varsin valaisevia tietoja fascistiterrorin lisääntymisestä. Sofialainen virallinen lehti Svobodna Rjetsh ilmoittaa, että hallitus on päättänyt jättää edustajakamarille ehdotuksen muutoksesta valtion suojelusta käsittelevään lakiin, mikä muutos tekisi mahdolliseksi ankarammat toimenpiteet kommunistista lehdistöä vastaan.

Kakkialla tehostetaan niinmuodoin toimenpiteitä luokkataistelun kannalla olevia työläisiä ja neuvostovaltaa vastaan. Tällaisessa vaarallisssa tilanteessa on kaikkien työläisten varottava, etteivät anna sosialidemokraattisen lörpötyksen rauhasta hämätä itseään, vaan lujittavat järjestöjään voidakseen torjua kansainvälisen taantumuksen rynnistyksen.

Piirijärjestön asioita

Pöytäkirja

tehty K.-O. piiritoimikunnan kokouksessa maaliskuun 4 p. 1925. Saapuvilla olivat: Olga Asiala, Aug. Kannisto, K V. Nurmi, V. Lehti, A. Vaara ja sihteeri.

1 pyk. Kokouksen avasi K. Nurmi. Luettiin ja hyväksyttiin edellisen kokouksen pöytäkirja.

2 pyk. Luettiin puolueen keskustoimeenpanevan komitean lähettämä kirje, jossa he ilmoittivat ei voivansa suostua Sudburyssa pidetyn neuvottelukokouksen päätösesitykseen Beaver Laken asian suhteen. Ei antanut aihetta enempiin toimenpiteisiin koska kirjeestä selvästi kävi ilme ne ehdot, jotka täyttämällä Beaver Laken osastolle myönnetään puolueen lupakirja.

4 pyk. Luettiin ja hyväksyttiin sihteerin lähettämä kirje Sault Ste. Marien osastolle, heidän lähettämänsä vastalauseen johdosta, koskien neuvottelukokouksen pitämistä Beaver Laken asian suhteen.

5 pyk. Hyväksyttiin neuvottelukokouksessa tehty esitys piirin kesäjuhlien vietosta heinäk. 1 pnä Greighton Minella ja samalla aikaa myöskin Sault Ste Mariessa. Sihteeri velvoitettiin ryhtymään lähempiin toimenpiteisiin kumpaisenkin osaston kanssa juhlien järjestämisessä ja avustamisessa.

6 pyk. Sihteeri ilmoitti että piirissä on useampia osastoja, jotka eivät ole noudattaneet viimeisen piirin edustajakokouksen päätöstä iltamien pitämiseksi piirin agitatsionirahaston hyväksi. Näille osastoille päätettiin huomauttaa vielä, että heidän on tehtävä velvollisuutensa tai muussa tapauksessa on heidän suoritettava jäsenkohtainen verotus, jonka piirin edustajakokous on määrännyt $2.00 jäsentä kohti vuodessa.

7 pyk. Päätettiin kehoittaa osastoja viettämään vappua toukok. 1 pnä Samalla päätettiin kääntyä osastojen puoleen saadaksemme tietää jos osastoissa on henkilöitä joita voitaisiin käyttää puhujina ympäristön osastoissa.

8 pyk. Suomalaiseksi edustajaksi Sub. District komiteaan valittiin tov. A. B. Mäkelä.

Kokous lopetettiin.

Kokouksen puolesta.

H. Ellmen, sihteeri

Olemme tarkastaneet ylläolevan pöytäkirjan ja huomanneet sen yhtäpitäväksi kokouksessa tehtyjen esityksien, keskustelujen ja päätöksien kanssa.

Aug. Kannisto. Victor Lehti.
Pöytäkirjan tarkastajat.

Eri paikkakunnilta

SOINTULA, B. C.

K. P. Sointulan osaston kokouksessa helmikuun 15 päivänä keskusteltiin kysymyksestä: Onko ylimaan kulkevista puhujista vastaavaa hyötyä, niihin suuriin kustannuksiin katsoen. Päätökseksi tuli että pääpaino tulisi panna tupaagitaattoreihin, he kun voisivat mennä sellaisiin paikkoihin, joihin ei ylimaan kulkevat puhujat niinkään voi mennä, kuten metsäkämpille y. m., ja siellä levittää sanomalehtiä ja kirjallisuutta, ja muutenkin herätellä pohjajoukkoja asemastaan tietoiseksi. Mutta ylimaan kulkevat puhujat ovat myös tarpeelliset.

Osuuskaupan kokous oli 25 p. helmikuuta. Sieltä ei ole paljon muuta sanottavaa, kun että tilintarkastajien lausunnosta kävi selville, että kaupan tila on kuluneen vuoden aikana parantunut.

Sitte seurasi voittojen jako. Jaettava voitto oli noin 1,500 dollaria. Yleisiin tarkoituksiin annettiin: 6 prosenttia hautausmaan raivaukseen ja 5 prosenttia Sointulan kirjastolle.

Osuuskauppa on aina joka vuosi myöntänyt kirjastolle varoja ja kirjastomme on sen ansiosta kasvanut 1,600 nidettä käsittäväksi. Siellä on kaikenlaisia historiallisia ja oppikirjoja y.m. Mutta suuri osa on ajanviete lukemista. Onpa viime vuosina sinne erehdyksissä päässyt pujahtamaan lahtarimielistä kirjallisuuttakin. Sisällissodan jälkeen on Suomessa syntynyt kirjailijoita kuin sieniä sateella ja sotkeneet yksin puhtaasti maantieteelliset kuvauksetkin punikkien solvaamisella, joten täytyisi olla tilaajat niin erinomaisia kirjallisuuden tuntijoita että ei erehdyksiä tulisi. Mutta nyt ei me enään tilata mitään Suomen porvarillisilta kustannusliikkeiltä. Tämän lausun siksi, että ei muualla tehtäisi samoja erehdyksiä.

Maaliskuun 1 päivän kokouksessa oli paljon asioita. Yhtenä tärkeimpänä oli kysymys Suomen Tiedonantajan avustamisesta. Osastomme päätti luovuttaa kassastaan 25 dollaria tähän tarkoitukseen, ja asiamiehet velvoitettiin tekemään parhaansa hankkimalla tilauksia lehdelle ja sen kevätjulkaisulle ja keräämään nimiä vappuonnentoivotuksiin sen palstoille. Onhan Suomen köyhälistö uhrannut asiansa eteen jo kaikkensa. Siksi on meidän ehdoton velvollisuutemme ojentaa auttava kätemme sen uudestaan nousemiselle. Sillä asiammehan on kaikkialla yhteinen.

Meillä on nyt todella ryhdytty kommunistiseen kasvatustyöhön oi-

Neuvosto-Venäjän poliittiset vangit

Neuvosto-Venäjä on herättänyt itseään kohtaan niin paljon vihaa ja rakkautta, ihmiset ovat niin erimielisiä polsevismi-kysymykseen nähden, että ennakkoluuloissaan myötä ja vastaan, kuvitteluissaan ja pettymyksissään, heiltä jää asiallinen totuus huomaamatta. Tiedonannot Venäjältä arvioidaan tarkotuksenmukaisuuden perusteella, katsomatta niiden todenperäisyyteen. Voidaanko jotain seikkaa, totuudenmukaista tai valheellista, käyttää Moskovan vahingoittamiseksi, voiko se estää ihmisiä huomaamasta polseviikkien ansioita tai antamasta heille tunnustustaan? Silloin sitä on toitotettava laajalti. Menshevikit ovat tässä suhteessa olleet erikoisen toimeliaita, josta heidän valhetulvansa Georgian (Gruusian) suhteen on yhtenä esimerkkinä.

Anarkistit ja kommunistit eroavat välttämättä niin paljon toisistaan kuin musta punaisesta. Bakunin ja Marx eivät koskaan voi olla samaa mieltä. Voidaan siis helposti ymmärtää, minkätähden Bertrand Russell saapui Venäjälle, näki, ja kiitettävällä rehellisyydellä paheksui näkemäänsä. Mutta Emma Goldman ja Alexander Berkman kulkivat erikoisjunassa harjottaakseen propagandaa Ukrainan polseviikkeja vastaan. Vuosina 1920 ja 1921, jolloin he olivat Venäjällä, oli siellä useampia poliittisia vankeja kuin nyt ja kohdeltiin niitä huonommin. Berkman sekä Goldman tiesivät tämän, sillä he saivat nauttia liikuntovapaudesta ja monen polsevikki-vastaisen henkilön seurasta, jotka antoivat heille runsaasti tietoja. Siitä huolimatta he kannattivat kommunisteja ja käännyttivät anarkisteja polsevikkien puolelle. Toisin sanoen: jos olette Neuvostovallan puolella, näyttävät poliittiset vangit ja vankeus vain kirkkaassa kilvessä ilmenevältä surkuteltavalta tahralta; jos tunnette pettymystä, muuttuvat samat seikat Venäjää vastaan käydyissä avoimissa taisteluissa käytettäviksi aseiksi.

Kieltämättä vuonna 1920 oli enemmän syytä poliittiseen vainoamiseen kuin nyt. Neuvostohallituksen joka puolella vilisi vihollisia. Mutta tseka oli armoton, laajoilla valtuuksilla varustettu terroristinen järjestö, ja se suoritti tehtävänsä ehkä suuremmalla ankaruudella kuin tilanne olisi vaatinut. Jotkut polsevikitkin ovat sitä mieltä. Mutta tsekan menettelyihin luultavasti oli silloin samassa suhteessa yllykettä kuin nykyisellä valtiollisella poliisilla on nyt lievempään menettelyynsä yllykettä.

Neuvostohallituksen ja poliittisten rikollisten välinen kysymys jakautuu kahteen osaan: ensimäisenä vankeus ja maanpako, toisena hallituksen suhtautuminen poliittisiin rikoksiin ynnä poliisin menettely vangitsemisissa, epäluulon alaisten karkotuksessa jne.

Tiedonannot "poliittisten" vankien lukumäärästä vaihtelevat. Huolellisen arvion mukaan on niitä koko Venäjällä 3,000 vankiloissa ja 1,500 karkotuspaikoissa, mutta toiset väittävät lukumäärän korkeammaksi. Syksyllä v. 1924 kävi kansainvälisen rautatietyöläisten unionin sihteeri Edo Fimmen, joka ei ole kommunisti, Moskovassa, ja hänelle annettiin lupa tutkia vankiloita. Tässä on ote hänen Venäjältä lähdettyään tekemästään selostuksesta.

«Kaikkein eniten halusin nähdä Gotzia (sosiali-vallankumouksellisten johtajaa, joka tuomittiin kuuluisassa vuoden 1922 oikeusjutussa pitkäaikaiseen vankeusrangaistukseen). Kysyin, "onko mahdollista saada nähdä Gotzia?" He vastasivat: "Hän ei ole täällä." Minä hämmästyin. "Kuinka! Missä hän sitten on?" — "Hän", vastattiin minulle, "asuu vanhempiensa luona eräässä maalaiskartanossa Moskovan ulkopuolella." — "Mitä, maalaiskartanossa?" — "Niin, parantaakseen terveyttään." Kummallista. Sain tuon kartanon osoitteen ja menin sinne. Tapasimme toisemme. Asia oli todellakin niin, että hänet oli päästetty vapauteen, ja hän nautti kaikista raittiin ilman eduista sekä vanhempiensa huolenpidosta.

Useimmille huomatuista nyt vankiloissa olevista sosiali-vallankumouksellisista annettiin kuukauden loma viime kesänä. Monta heistä on armahdettu.

Eräitä viikkoja senjälkeen kun Savinkovin kuolemantuomio muutettiin kymmenen vuoden vankeudeksi, näin hänen kävelevän yhdellä Moskovan vilkasliikkeisimmällä kadulla, seurassaan ainoastaan siviilihenkilö. Huomauttaessani tästä

kein yksityiskohtaisesti, ja eihän se ole liian aikaista. Mutta tällaisella pienellä paikkakunnalla, jossa jokainen tuntee toisensa, tahtoo jokaisella olla jotain toistansa vastan hampaan kolossa ja se aina ilmenee niin selvästi tällaisissa tapauksissa, ja silloin niin mielellään käydään käsiksi henkilöön, joka on itsekullekin epämieluinen. Tässä suhteessa meidän jokaisen, ollaksemme tosi kommunisteja, tulisi harjoittaa pientä itsekritiikkiä. Jos henkilö tekee mitä tahansa, arvioidaan hänen kykynsä sitä mukaa, kuinka häneen persoonallisesti suhtaannutaan, ja tämä tuottaa paljon haittaa toimintaan joka osastossa niinkuin olen seuratessani lehtiä tullut huomaamaan. Henkilön joka kaikista huolimatta pysyy mukana täytyy ehdottomasti omata kyky eroittaa ihmiset ja suuri asia mitä ollaan eteenpäin viemässä.

Meilläkin on usein suuria virheitä käsitelty hyvin lievästi, siitä löytyy todistuksia pöytäkirjoistamme, mutta nyt oltiin, osa ainakin, koko ankaroita. Mutta nämähän johtuvat siitä, että ollaan vielä kaukana tosi kommunistista. Tässä suhteessa olisi opiksi lukea Työmiehen huhtikuun 26 päivän numerosta kirjoitus "Leninin suuruus" Siinä tuodaan esiin mikä teki Leninistä todella suuren, se että hän aina unohti oman persoonansa edistäässään tavoittelemaansa päämäärää. Siinä luvussa on oppimista. Tämäkin kirjoitus menettää merkityksensä siksi että olen nainen ja virheitä täynnä. Mutta kuitenkin aina valmis oppimaan.

Meitä naisjaoston naisia on ruvettu kutsumaan maailmanparantajiksi, ja se on aivan paikallaan. Me olemme sitä mieltä, että maailma tarvitsee ei ainoastaan parantaa vaan rakentaa aivan uudestaan. Eikä siitä luulisi tulevan riitaa keskenämme vähänkään aikaansa seuraavan työläismiehen ja naisen kanssa. Mutta keinoista kuinka se saadaan aikaan on paljon erimielisyyttä, ja se on suureksi haitaksi asiamme edistymiselle ja hyödyksi kapitalistille. Mutta me vaan tappelemme pimeässä kuin saman isän lapset, kun eivät tunne toisiaan. Emme mekään suuria saa aikaan naisjaostoissamme, etenkin näin syrjäseudulla, mutta voimmehan kehittää hiukan itseämme ja opetella kommunismin periaatteita tuntemaan ja sitä juuri tarvitsemme. Meitä oli jo 15 naista viime kokouksessa. Joukkomme kasvaa.

Minun mieltäni on pitkän aikaa kiinnittänyt eräs asia. Mutta olen pelännyt että näytän hyvin metsäkyläläiseltä jos kyselen sellaista, mikä muualla on aikaa ollut selvillä, mutta samalla muistin sananlaskun että kysyvä ei tieltä eksy, ja niin päätin kysäistä. Asia koskee näitä meidän iltama hommiamme, siksi on se meidänkin hyödyllistä tietää. Olen nähnyt lehdissämme tuhkatiheään ilmoituksia kuinka siellä ja siellä ovat ukot ja tytöt ja taas akat ja pojat kokoontuneet yhteen neuvotteluun. Mikä siinä minua on enin ihmetyttänyt on se, että tuloksena on ollut jotain repäsevän hauskaa. Iltamien muodossa olen koettanut sitä sovittaa meikäläisiin oloihin. Mutta ei se vetele. Meillä on näet vielä se ikivanha tapa, että tytöt ja pojat tahtovat vaan yksissä kuleksia. Ja jos me akat nyt esimerkiksi suurella vaivalla saisimme ahdistettua pojat yksiin neuvotteluihin, niin tulos siitä ainakin meillä olisi hyvin itkettävää laatua. Pojat näet koko ajan ajattelisivat missähän ne tytöt ovat, eihän niitä vaan toinen suostuttele ja meidän onnettomien täytyy täällä olla. Samoin luulisin käyvän ukoille. Minusta tuntuu että siellä maailmalla on käynnissä joku uusi kehityksen suunta, joka ei ole vielä tänne ehtinyt.

Akat täällä hommaavat iltamia vaan akoissa, mutta ukot näkyvät olevan niin sinnikkäitä, kun eivät saa tyttöjä iltamahommiin, eivät pidä iltamia ollenkaan, ei ainakaan ukkojen alotteesta ole yksiäkään iltamia pidetty.

Katri Riksman.

LONG LAKE, ONT.

Naisten iltamat pidetään Long Lakella t. k. 22 päivänä. Näytellään hauska huvinäytelmä "Lissu", jota kenenkään ei sovi jättää näkemättä. Lopuksi tanssia. Muistakaapa saapua suurella joukolla.— E. H.

KAMINISTIKWIA, ONT.

V. k. 23 p. kokouksessa päätimme ruveta tositouhulla talonrakennus puuhaan. Nyt kun rakennuskomitea antaa määräyksen, milloin saa ruveta tuomaan rakennustarpeita rakennuspaikalle, niin muistakaapa silloin jokainen pistää hirsiä rekeen ja tuoda; kellä ei ole hevosta, niille löytyy muuta hommaa. Me olemme pakotetut alkamaan haalihommamme vapaalla työllä, ainakin niin alkaissa, sillä meikäläisten hommissa ei ole sitä "kontanttia". Siis tekin, jotka ette ole osastomme jäseniä, mutta kumminkin yhdytte, kun teille tulee se sovelias aika, tuokaa kuorma puita paikalle. Homma on meidän kaikkien yhteinen.

Sitten osastomme jäsenmäärä on kasvanut kahdeksalla uudella jäsenellä tämän vuoden aikana. Tervetuloa riveihimme! Jatkukoon aina sama innostus seuraavissakin kokouksissa, kunnes me olemme kaikki kannonkiertäjät puhaltamassa yhteen hiileen.

Päätimme pitää luentokurssien rahastamiseksi Pohjolan koululla t.k. 21 p. iltana oikein farmarien "konsertti"-iltamat. Silloin, pojat, ei pidä koko iltana hauskan loppuman. Voitte te kaupunkilaisetkin jättää sinä mainittuna päivänä kaupungin kärys ja tulla kevään raikasta ilmaa hengittämään Kämin "kontrille".

T. k. 8 p. meillä oli ensimäinen keskusteluseuran kokous tänä vuotena. Seuraava kokous on Pohjolan koululla huhtik. 12 p. kello 2 päivällä. — Tulkaa sankoin joukoin, kehotus etenkin naisille. Keskustelukysymys on: "lasten kasvatuksesta". Ei yhdenkään naisinimeisen sopisi sivuuttaa tätä tilaisuutta.

Muuten täälläkin mennä nuhjutaan kesää kohden. Kämin jokeen tehdään kahta siltaa parhaillaan. Toinen tulee Kämin aseman kohdalle, toinen ylempänä Weerin ja forbalaisten käyttöä varten. Viimeksi mainitulla siltarakennuksella ovat saaneet muutamat farmarit vähän ansiotyötä. Toiset lopettelevat niitä vähäisiä talvitöitä, mitä oli tänä talvena tällä ympäristöllä.

Pikku huomautus niille jotka vielä korpirojua lääkkeenään käyttävät. Pysytelkää pois haalilta silloin kun olette "rojun" huumaamina. Jos henkilö ei voi kulkea ihmisyysasteella jo, niin lääkitköön itseään siellä, missä ne kyyneleet tippuvatkin. — Juho.

BINGLEY, ALTA.

Tervehdän taas tovereita täältä kurjalan lumisilta perukoilta, missä me pikkufarmarit olemme kohta pahemmassa kuin pulassa. Elukan rehut käyvät vähäksi melkein joka talossa, ja ne joilla rehuja on nostelevat hintoja sentin toisensa perään, että saa ne eläimetkin joskus suolivyötä kiristää, niin kuin me pikkufarmaritkin. Minusta onkin usein tuntunut, että minä olen elukoita varten, eikä päin vastoin.

Ensimäinen päivä maaliskuuta tehtiin rekiretki Alex Schroderuksen farmille, missä pidettiin myös Codnerin osaston kokous. Kylmän ilman vuoksi kai osanotto oli vähäinen.

Ensin mentiin läpi virallinen kokous, muun muassa hyväksyttiin koejäseniksi seuraavat henkilöt: Matti ja Ida Heikkinen ja Kusti Korhonen, kaikki Sotkamosta. Jormuankylästä. Lopuksi suoritettiin muutamia ohjelmanumeroita, juotiin lähtökahvit päälle ja lähdettiin kukin kotiinsa.

Seuraava kirje tulee Alexilta. — Samppa.

NOLALU, ONT.

Täällä on ollut kokoilla hiljaista. Metsätyöt ovat olleet käynnissä soittain ja palkat ovat huonot. Osastotoiminta on myöskin ollut laimeata. Kokoukset juuri on voitu pitää mutta niissä on ollut vähä väkeä. Nyt kuitenkin on alkanut osastotoiminta vilkastumaan, koska uusia jäseniä on tullut joka kokouksessa. Toimikuntia on laitettu liikkeelle: naisjaosto, nuorisoliitto, lukurengas ja rakennuskomitea ja kaikki ovat alkaneet ripeästi toimimaan.

Lukurengas piti ensimäisen kokouksen 8 päivänä maaliskuuta, jossa Toivo Niemi luki Komunistisesta Manifestista ja selvitti sitä selkkapeäisesti. Seuraava lukurenkaan kokous on 12 päivänä huhtikuuta kello 12 päivällä Murron haussilla. Pankaapa mieleenne kaikki ja saapukaa runsaslukuisena keskustelemaan.

Osaston viime kokoukseen oli tullut keräyslista Bruce Mines osastolta, mutta emme katsoneet voivamme sille mitään, kun miellä on täällä sama pula. Sillä haalimme paloi viime syksynä ja nyt pitäisi saada uusi kokoontumispaikka, joten on kaikki voima kohdistettava oman talon pystyyn saamiseen.— Mutta yksimielisesti kun toimimme, niin kesällä saadaan taas kokoontua oman katon alla. — L. H.

AGINCOURT, SCARBORO, ONT.

Tämä seutu sijaitsee noin viisitoista mailia Torontosta koilliseen. Tämä on ankarimpien tuulten piekSämä ja samalla auringon kuumimpien säteitten hyväilemä, ihana seutu. Suomalaisille aivan tuntematon. Ei ole suomalaisia asunut näillä seuduilla, joten katsoin sopivaksi kirjoittaa jokun sanan tervehdykseksi täältä. On tosin kyllä erään naapuri farmarin luona asunut eräs suomalainen mies noin neljä vuotta sitten. Hän oli kuulemma parhaita työmiehiä, mutta ikäväksi viinaan menevä ja niihin aikoihin kun ei voinut viinaa saada, hän joi (nikkari kun oli) huonekalulakkaa viinan asemasta ja siitä tuli sokeaksi ja kaksi päivää tämän jälkeen oli kuollut.

Paikkakunta on farmiseutua. Suuret farmit ovat pohattain käsissä, niiltä maanviljelijät vuokraavat 80, 100, 200 eekkerin ja isompiakin aloja käsittäviä maita. He ovat etupäässä maan varsinaista väestöä tai Englannista tulleita. Tällaisia pikkutilkun omistajia ovat ukrainalaisia, venäläisiä, italialaisia, bulgarialaisia sekä joitain juutalaisia.

Naapuruushenki on hyvä. Jokainen koettaa jollakin auttaa, ellei voi muuta niin antaa hyvän neuvon. Kansallisuusrajoitusta ei huomaa ollenkaan. Naapurin arvo mitataan ahkeruusmitalla.

Mutta yksi ja kaikkista pahin puoli joka laskee kun synkkä varjo allekirjoittaneen mielelle on se, että kaikki täällä kansallisuuteen katsomatta ovat kirkollismielisiä. Kaikkien puutteellisuudet ja kovat kohdat mitä jokaisen osaksi käy, jätetään "Herran haltuun" jota käydään joka sunnuntai puhuttelemassa kirkossa.

Tilojen omistajat asuvat kaupungissa tai muuten ovat vetäytyneet rauhalliseen elämään, mutta hänen maansa vuokraaja se vasta tietää mitä on farmarin elämä. Viljellen noin sata tai sata viisikymmentä eekkeriä kahden kesken, joskus valmoväki viikon päivät vaan apuna, niin täytyy sanoa että on mies saanut enemmän kuin tarpeeksi. Maan vuokra korkea. Verot kalliit. Jos sattuu joka vuosi samoin kuin viime syksynä, että vihannekset ja maito sekä munat ovat alhaisessa hinnassa, niin nousee kysymys: "Minkä vuoksi tehdä työtä turhaan ja vaivata itseään puolikuolleeksi, olenko hullu kun raadan välikauppiaiden ja maanomistajan hyväksi?"

Moni on syyllistynyt odottamaan Jumalan pitkäveteistä avuksi tulemista ja lyönyt kuokkansa maahan sekä hyljännyt auransa. Ovat lähteneet kaupungista onnea etsimään. Luultavasti pyhä henki sinne houkutteli. Elämän raskas taakka pakaa kamalasti farmarin selkää, työn ankaruus, niin kuumilla auringonpistoon asti nousevilla ilmoilla kuin myös hirvittävän kylminä viimaisina pakkaspäivinä synkentää hänen mieltänsä ja syö nämä kärsimykset hänen ruumiillisen olemuksensa niin kurjan laihaksi ja surkeaksi, että hän kateudella katselee kaupungin raatajaa, joka kurjasta asemastaan huolimatta näyttää hänen rinnallaan hiukan ihmiseltä.

Miten hyvillä voitoilla me myimme kaurat, tattarin ja perunat sekä muut vihanneskasvit, teen selkoa ensi kerralla. Allekirjoittaneen toivo olisi että jollain lailla saataisiin valon pilkahdusta tuohon kauniiseen seutuun, ystävällisten mutta pimeäin ihmisten mieliin. Tulevaisuudessa voimme kaiketi jotain yrittää kääntymällä englantilaisen kom. osaston puoleen. Onko aikeeni paikallaan? Pyydän toimituksen vastaamaan.

Klaudie Sivak.

Voimme ainoastaan lyhyesti todeta, että kommunistien tulee tehdä kaikkensa saadakseen luokkavalistuksen idut versomaan yhtähyvin tietämättömän maalaisväestön kuin proletariaatinkin keskuudessa. Tov. Sivak sen seudun asukkaana tuntenee parhaiten ne menettelytavat, jotka parhaiten sopivat sikäläisiin oloihin. — Toimitus.

Ossin ihanteet

olivat marxilaisuuden filosofiaa. Hänen kasvoillaan ilmeni suurten kärsimysten leima. Mutta silmistään loisti sen päämäärän valo, jota kohti hän oli kulkemaan lähtenyt. Hän oli aina hyvin miettivän näköinen. Kaikilla työmailla, joissa Ossi oli ollut, oli hän aina tahtonut keskustella kaikista työläisten yhteispyrinnöistä, ja siitä kuinka paljon vaatii luokkamme rintama yhteistä solidarisuutta. Noissa asioissa askartelivat aina hänen ajatuksensa.

Vaikka Ossi olikin hiljaisen näköinen mies, niin paljon huomiota herätti hän aina niissä paikoissa, missä kulloinkin oli. Ossi puhui kaikille hyvin järkevästi. Missä vaan tapasi kaksi tai kolme kokoon- luokseen, ja käänsi keskustelun vakaviin asioihin. Hänen poliittiset puheensa uhkuivat kommunistista yhteistoimintaa. Paljon oli Ossilla ystäviä raatajien keskuudessa, mutta myöskin paljon vihollisia yläluokassa. Tovereinsa kommunistisissa kokouksissa sai hän oikean toverikohtelun, erittäinkin niiltä, jotka olivat halukkaita kuulemaan häntä ja ottamaan vaarin hänen opetuksistaan. Kun hän työmaalta lähti, jäivät toverit häntä suuresti kaipaamaan. Monasti joutuikin hän jättämään työpaikkansa isännistön pakotuksesta. Isännistö sanoi häntä konnaksi, työläisten pahentajaksi, joka pilaa koko työmaan.

Mutta Ossi oli vaan mielissään siitä, kun hänet pois potkittiin, ajatellen sen vaan nostavan hänen kunniaansa toveriseurassa. Sillä jokainen tiesi, ettei hän ollut työnostajain tykättävä. Ossi ei koskaan ollutkaan polvet notkeana herrain edessä, eikä hän halunnut heidän ystäväkseen. Hän kunnioitti ainoastaan niitä, jotka häntä tovereina kohtelivat.

Ossi sai myöskin vastakunnioitusta. Voin tässä kertoa erään seikan työmaalta, jossa Ossikin oli jonkun aikaa työskennellyt. Päivät hän raatoi kovasti, ja illalla ahkerasti keskusteli poliittisista asioista. Sentähden joutui hän tälläkin työmaalla isännistön vihanalaiseksi. Mutta koska hän oli taitava työmies, ei häntä kohta työstäkään pois potkittu. Ossi kyllä huomasi työnostajien vihamielisyyden, jonka tähden sanoi tovereilleen, taidan lähteä pois, etteivät syö minua. Mutta toverit sanoivat: elä lähde, meille ei jää tänne sitte enään ketään kunnollisen keskustelun ylläpitäjää, jos sinä täältä lähdet. Ja niin Ossi tovereittensa pyynnöst jäi varttomaan mitä tuleman pitää.

Työnteko oli ankaraa, ja aina sitä vaan kiristettiin, mutta palkat pysyivät entisellään. Se synnytti tyytymättömyyttä työläisten keskuudessa. Eräänä iltana pidettiin kokous, ja Ossi joutui pöytäkirjuriksi. Kokouksesta lähetettiin isännistölle raportti, jossa sanottiin, että koska työtehoisuutta yhä kiristetään, täytyy palkkoja myöskin kohottaa. Ellei sitä tehdä, olemme valmiit jättämään koko työmaan.

Isännistö suostuikin vaadittuun palkankorotukseen. Mutta keskenään he päättelivät: tuo Ossi on meidän ajettava pois keinolla millä hyvään. Hän on ollut sen kokouksen pöytäkirjurinakin. Kyllä hän töitä tekee, mutta toiset kaikki hän pahentaa, hakkaamalla heidän päähänsä sitä kommunismia, yllyttäen toisiakin uppiniskaisuuteen. Me emme tarvitse moisia koiria työssämme, annamme hänen mennä matkoihinsa.

Aamulla kun Ossi oli toisten miesten kanssa työhön menossa, sanoi hänelle eräs hännäntuppi, sinä saat mennä konttoriin, ja ottaa tilisi.

— No miksi? kysyi Ossi.

— Emme tarvitse koiria työmaallamme, kuului vastaus.

Kun Ossille näin selvästi sanottiin, mitä tarkotettiin, läksi hän kokoamaan kamppeitaan ja valmistautui jättämään isännistön herran rauhaan.

Mutta kun hänen työtoverinsa saivat kuulla minkätähden Ossi on saanut lähtöpassin, laskivat hekin työkalut käsistään, ja läksivät Ossin jälkeen joka mies, se on, he julistivat lakon.

Nyt tulivat työnostajat puhumaan miehille: pitäisikö taasen palkkaa korottaa, vai mikä vaivaa?

Joukolta kuului vastaus: olemme kaikki saman kohtelun alaisia. Joukossamme ei ole ketään, jota voisimme ylenkatsoa. Jos Ossi otetaan takasin työhön, jatkamme työskentelyä kuten ennenkin.

Taasen täytyi isännistön suostua. Ja Ossikin oli yhä edelleen toisten mukana. — T.

Kirje Venäjältä.

Tzelino, Don., Kommuuni Kylväjän tiluksilla tammik. 22 p. 1925.

Kaikille tovereille:—

Terve taas. Vietämme tov. Leninin viikkoa. Juhlitaan joka päivä. Tänään on verisunnuntai. Jos missä niin täällä tuntuu tällaiset juhlat todella juhlilta, sillä täällä ei peljätä virkavaltaa eikä santarmeja, jotka 20 vuotta takaperin suorittivat tuhotyötä Leningradin kaduilla, tuhoten aseettomia työläisiä mielin määrin ja yläluokka silloin juhli voittoansa. Samalla kertaa vannoi työväestö kostavansa kerran tämän samoin kuin kaikki muutkin verilöylyt, joissa se jo niin usein ennenkin oli uinut. Ja se kosti, se löi sortajansa. Se suoritti tehtävänsä uljaasti. Se kesti kärsimykset, joita ei millään voida mitata. Siksi se nyt juhlii voittoa joka on suurin voitto mitä koskaan on saavutettu. Siksi se hautaushymnin virittää kaatuneiden tovereiden muistolle.

Me, jotka olemme olleet sivussa kaikista näistä kuumista otteluista, me jotka siellä teimme vallankumousta, jossa meillä oli ruokaa ja vaatteita, kaikkia yllin kyllin, me emme ymmärtäneet sitä tilannetta, jossa vallankumous on mahdollinen ja josta kaikesta täytyy suoriutua. Meille nämä juhlat eivät voi olla niin suuresta merkityksestä sillä me emme ole niistä mitään maksaneet. Emme ole mitään uhranneet vapaustaistelussa. Me ikäänkuin häpeämme sitä, että meillä kuitenkin on tilaisuus olla juhlissa mukana. Olemme sanomattomasta kiitollisuuden velassa tovereille jotka ovat sen tilaisuuden meille valmistaneet. Olemme velassa työnvaltiolle, joka on avannut ovensa ja laskenut meidät sisälle, että tekisimme voitavamme uuden yhteiskunnan rakennustyössä, jolle tarkoitukselle ainoastaan osa meistä on vihkiytynyt.

Työnvaltio on siis jonkunverran pettynyt meidän suhteemme, sillä meidän joukossamme on kulkeutunut joku määrä vieraita aineksia, jotka eivät ole pysyneet uskollisina lupaukselleen, jonka ovat lähtiessään tehneet.

He ovat perääntyneet, — lähteneet kuka minnekin.

Täten on joukkomme kristallisoitunut, joka on takeena taloutemme onnistumisesta, sillä kovin koettelemusten aika on jo ohi, joskin puutteellisuutta on vieläkin olemassa usealla eri alalla. Mutta sitkeä työ on ne kaikki tasoittava. Ja vaan työ.

Siksipä haluan tässä mieliin teroittaa sen seikan, niille tovereille jotka aikovat vielä kommuunimme jäsenyyteen, että kaikkein täytyy kerta kaikkiaan tehdä itsellensä selväksi, että kaikki ne puutteet ja vastukset ovat voitettavissa ainoastaan työnteolla ja ennen kaikkea yhteisymmärryksellä eikä turhalla intoilulla.

Mitään diktatuuria meillä ei ole muuta paitsi työt ovat jaettu eri departementteihin joita johtaa sen dep. eli alan tuntija joka valitaan epämääräiseksi ajaksi ja häntä on toteltava niin kauan kun hänellä on valtuudet, jotka voidaan ottaa pois koska tahansa.

Jokainen työläinen on vastuunalainen suorittamastaan työstä.

Kommunan hallintoon, joka valitaan vuosikokouksessa, kuuluu 7 jäsentä. Sen tehtävänä on valvoa juoksevat asiat, tehdä alotteet kaikista työsuunnitelmista y.m. Itse työn järjestely ja suoritus kuuluu kullekin departementille. Jokainen työtunti merkitään kirjaan. Sitäpaitsi on tarkastuslautakunta, joka pitää silmällä että ei asioita johdeta harhaan ja ettei varoja käytetä väärin. Puolueosasto pitää silmällä periaatteellista puolta ja huolehtii valistus- ja huvipuolesta. Se on asetettu joukko ja ensimäisenä asevelvollinen ilman erikoista kutsuntaa.

Taloutta asutaan 2 eri paikassa. 2 ruokailupaikkaa. Pääpaikka on sähköistetty, jossa myös näytetään sähkökuvia ja muut huvitilaisuudet samoin toimitetaan siinä. Samoin on oma koulu, jossa valmistetaan pikku punikkeja elävälle elämälle. On nuoriso- ja pioneeriosastot, jotka joskus antavat näytäntöjä y.m. Se on se joukko jossa on meidän tulevaisuus ja turva. Yksi pojistamme on upseerikoulussa ja yksi puoluekoulussa. Vieraita meillä käy runsaasti, joka päivä.

Jäitä otetaan kesän varalta nykyään. Helmikuun lopussa aletaan kylvötyöt ja sitten sitä kesää riittää ja työtä myös riittää lähelle joulua.

Otto Meller.

SANTARMI TYRMÄSSÄ ROSVON TILALLA

Pariisi. — Jossain Italiassa pilkistää toivon säde vankityrmään, jossa Miloni niminen santarmi on pasteeraillut, miettien voiko hän pysyä järjillään ne kolme vuotta, mitä hänellä vielä olisi suoritettavana yksinäistä koppivankeutta. Hänen kärsittävänään on kidutus, joka olisi ollut häneltä karkuun päässeen kuuluisan rosvon kärsittävä. Nyt on muuan hänen entisistä sotilastovereistaan Pariisin poliisille ilmottanut, että erään huomiota herättäneen ryöstön yhteydessä äskettäin vangittu salaperäinen rosvo ei ole kukaan muu kuin kuuluisa italialainen ryöväri Raimondy, joka Genuassa joitakin vuosia sitten tuomittiin 18 vuodeksi koppivankeuteen miljoonan liiran rosvouksesta.

Milonin huostassa oli joukko vankeja, niiden mukana Raimondy, jotka hänen oli vietävä Turiniin. Yksityiskoppi Italian vankiloissa on niin kammottava rangaistus, että siihen tuomitut yrittävät kaikkensa päästäkseen karkuun. Raimondyn onnistui välillä karata. Se luettiin Milonin syyksi, ja ankaran italialaisen lain mukaan hänet tuomittiin palvelemaan neljäs osa karanneen ryövärin rangaistusajasta häntä varten varatussa kopissa.

Jos Pariisissa vangittu rosvo todella on Raimondy, on Milonilla toivo päästä kopista, pois oikean asukkaan tieltä.

NAINEN, JOTA TUTANKHAMENIN KIROT EIVÄT PELOTA

Pariisi. — Ranskassa on ainakin yksi nainen, joka ei välitä itämaisista "kuolemankiroista" eikä niistä monilukuisista kovan onnen kohtauksista, joita Englannissa ja Amerikassa on selitetty Tutankhamenin kostoksi. Se nainen on kirjailija ja itämaisten olojen tuntija Mirjam Harry. Hän on juuri palannut Egyptistä, ja sanoo että ainoa seikka mikä siellä ihmistä värisyttää, on se rajun äkillinen lämpötilan muutos, kun erämaan kuumuudesta astuu Kuningaslaakson hautakammioiden jäädyttävään kylmyyteen. Toisin sanoen, hän nauraa kaikille Tutankhamenin kiroille, selittäen ihmisten kuolemisen hänen hautakammiossa käytyään johtuvan vilustumisesta, joka aiheuttaa keuhkokuumeen tai jonkun muun taudin. Kuningas Tutankhamen on, ainakin nykyään, sangen siivo mies, joka ei ajattelekaan tehdä mitään pahaa kenellekään hänen hautakammiossaan kävijälle.

"Ajatelkaas," sanoi kirjailijatar, "että Egyptissä on ollut 25 eri kuningassukua. Itsekukin hallitsijasuku aina ryösti ja raastoi edellisen suvun hautakammiot. Minkä kauhean kiroustulvan alle silloin olisi kukin seuraava kuningassuku sortunut!"

Venäjän vankilajärjestelmän johtajalle tuonnottain, sanoi tämä: "Hän oli ehkä lomalla."

Epäilemättä ei kaikkia poliittisia vankeja kohdella niin hyvin kuin voisi otaksua edelläolevasta. Mutta heidän tilanteensa ei ole huono. Suurimmissa kaupungeissa se on hyväkin, pienemmissä keskuksissa, joissa vankilat ovat pienempiä ja virkamiehet omavaltaisia, on tilanne huonompi. Useimmat Neuvostovankilat julkasevat kahdesti kuukaudessa omia lehtiään. Jotkut keskitysleirit tekevät samoin. Usein lehdet, joiden kaikki avustajat ovat jonkunlaisia rikollisia, painetaan hyvälle paperille.

En kuitenkaan usko olevan erittäin hauskaa istua venäläisessä vankilassa, enempää kuin on oleskella amerikkalaisessa taikka saksalaisessa vankilassakaan. Mutta asiat eivät ole niin synkkiä kuin eräät puolueelliset tai harhaanjohdetut henkilöt tahtovat ne maalata. Eräs järjestö, jonka johtajina ovat Vera Figner, Pähkinälinnan ajoilta kuuluisa venäläinen vallankumouksellinen, ja Peshkova, Maxim Gorkin vaimo, ynnä muita, hankkivat varoja konserttien sekä keräysten avulla, käyttääkseen ne ruuan, vaatetuksen ja muiden tarpeiden ostoon vankiloissa ja karkotusleireillä oleville poliittisille vangeille. Tämä järjestö saa varoja ulkomailtakin, Neuvostohallituksen tieten.

Vähemmän vaaralliset poliittiset rikokselliset eristetään keskitysleireille tahi tavallisesti vain syrjäisempiin kyliin ja kaupunkeihin. Kirjailija Korolenkon Saratovin maakuntaan karkoitetun ottotyttären annettiin matkustaa ilman vartijaa Harkoviin ja Moskovaan omaistensa luokse. Eräs toinen nuori nainen, joka on karkoitettu erääseen Orenburgin kaupunkiin, elää aivan vapaana, paitsi että hänen on ilmoittauduttava viranomaisille kerran viikossa. Hän antaa opetusta vieraissa kielissä kaikille, jotka sitä haluavat. Sanotaan, että toisinaan annetaan maanpakolaisten valita pakopaikkansa, mutta useimmiten se heille määrätään, ja usein siksi valitaan harvaanasutut Siperian ja Aasian tasavaltojen seudut. Maanpakolaisia ei alisteta minkäänlaisten ohjesääntöjen alaisiksi, vaan saavat he liikkua vapaasti kylän tai kaupungin rajojen sisällä. Mutta kun he vain harvoissa tapauksissa saavat tointa hallituksen virastoissa, ja kun heiltä on kielletty kouluissa opettaminen, heille jää valittavaksi joko ruumiillinen työ, johon vain harvat ovat kykeneviä, tahi yksityisopetuksen antaminen, jolla on vain vähän kysyntää. Sentähden, jos maanpakolaiset eivät ole varakkaita tahi eivät saa avustusta sukulaisiltaan ja tuttaviltaan, ei heidän asemansa ole kadehdittava. Viranomaiset itsekin myöntävät, että maanpakolaisten tilanne saattaa olla paljoa huonompi kuin vankien. Ei ole totta, mitä ulkomailla hoetaan, että vangit lähetetään pohjoiseen ilman lämpimiä vaatteita. Tämän kieltävät henkilöt, jotka eivät ole kommunisteja eivätkä viranomaisia, vaan läheisesti tuntevat karkotettujen olosuhteet.

Keskitysleireistä ovat Narim Siperiassa ja Solovetski parhaiten tunnetut. Solovetski on suuri luostari etäisellä saarella Muurmannin rannikolla. Poliittiset vangit, joita vaimojensa ja lastensa kanssa on 350, asuvat munkkien huoneissa. Virallisen ilmotuksen mukaan saavat he paremmat ruoka-annokset kuin Puna-armeijan sotamies. He saavat kasviksia, hedelmiä sekä muuta ruokatavaraa Vera Figner-Peshkovan komitealta. He saavat kulkea vapaasti eräällä osalla saarta. Sukulaisten sallitaan käydä heitä katsomassa, ja viimeaikoihin saakka, saivat sukulaiset asua vankien huoneissa viikon ajan. Vankien asunnoissa ei ole vartijoita eikä rautaristikkoja.

Tuonnottain vaativat Solovetskin asujamet itselleen oikeutta mennä merelle soutuvenheillä. Tämä kuitenkin kiellettiin heiltä. Sähkövalot palavat puoleenyöhön saakka, senjälkeen saa polttaa kynttilöitä. Poliittiset vangit eivät halua tehdä työtä; useiden kuukausien aikana eivät he edes tahtoneet puhdistaa omia huoneitaan eikä hakata puita uuneihinsa. Vanhat tsaarinaikuiset vangit, joiden kanssa olen tästä keskustellut, pitävät vankien menettelyä anteeksiantamattomana, sillä työ on vankilaelämän suurin lohdutus. Mutta Solovetskin anarkistit, sosiali-vallankumoukselliset ja sosialidemokraatit eivät tahdo millään tavalla olla auttavassa yhteistoiminnassa Neuvostohallituksen kanssa.

Kurjuus Solovetskissa johtuu siitä, että saari on jäiden tähden eristettynä muusta mailmasta viiden kuukauden ajan jokaisena vuotena. Tämän pitkän ajan kuluessa vangit, jotka suurelta osalta ovat "älymystöön" kuuluvia, eivät saa montakaan julkaisua tai sanomalehteä eikä kirjettä. Sen lisäksi on ravintona tällä ajalla suureksi osaksi kala, josta on seurauksena, että vangit sairastavat paljon keripukkia. **Louis Fisher (The Nation lehdessä).**

LIIKKEENHOITAJAN OSASTO

Asiamiehille uudet takaukset

Viimeisessä kokouksessaan päätti Vapauden johtokunta vaatia että kaikkien asiamiesten on nyt hommattava, niissä osastoissa jotka ovat yhtyneet Canadan Suomalaiseen Järjestöön, laillistettu, uudet sellaiset takaukset, jotka ovat tämän laillistetun järjestön osaston virkailijain allekirjottamat. Ottakaa siis huomioonne tämä ja jos ei jossakin osastossa ole takauspapereita niin ilmottakaa siitä Vapauden konttoriin ja sieltä lähetetään niin monta takauspaperia kuin itsekussakin osastossa tarvitaan. Toimikaa nopeasti. Osastojen virkailijain on myöskin otettava tämä huomioon.

VAPAUDEN KONTTORI.

Rahaa Suomeen

Kurssi

Smk. 39.30

Dollarista

LÄHETYSKULUT:

40c lähetyksistä alle $30.00, 50c lähetyksistä $30—$59.99 asti, 75c lähetyksisät $60.00—$99.99 ja $1.00 kaikilta $100.00 taikka sitä suuremmilta lähetyksiltä. Sähkösanomalähetyksille on kulut $3.50.

Torontossa ottaa rahavälityksiä vastaan S. G. NEIL, 957 Broadview Ave.

Sudburyssa ja ympäristöllä asuvat voivat käydä Vapauden konttorissa tiedustamassa erikoiskurssia.

Laivapilettejä myydään. Tiedustakaa pilettiasioita.

VAPAUS

Box 69. —— Sudbury, Ont.

UUDISTAKAA TILAUKSENNE!

Eri paikkakuntain ilmotuksia

Ilmotushinnat tässä osastossa ovat: Tilapäisilmotuksilta 3 senttiä sana, vakituisilta, joiden ilmotus on kerran tai kahdesti viikossa samallaisena, 2 senttiä sana ja niiltä, joiden ilmotus on jatkuvasti samallaisena jokaisessa lehtemme ilmestyvässä numerossa, 1½ senttiä sana. Vähin ilmotusmaksu kerta ilmottaessa 50c ja seisovista 25c kerralta.

SUDBURYN ILMOTUKSIA:

Skandinavian Health Home. Hieromalaitos, Copper Cliff Road, Proctorin haussi. Parannettu paljon vaikeita tauteja. Huom.! Tilaa sisäpotilaille. — 10 vuoden kokemus.

Ida ja Otto Ylönen.
Phone 1031. Box 1111, Sudbury, Ontario.

Teen kaikkea suutarin ammattiin kuuluvaa työtä. 29 Durham St.— P. O. Box 778. Sudbury. Telephone 1892. E. HILLMAN.

PORT ARTHUR, ONT.

Kelloseppä. Kaikkia kello- ja kultaseppän alaan kuuluvaa työtä otan tehdäkseni. Myöskin uusia kelloja myytävänä. I. S. Salo, 192 South Algoma St., Port Arthur.

Leninkiompelua ottaa vastaan Elna Nyman, 315 Dufferin St., Port Arthur, Ont.

Närväsen uusi sauna auki joka arkipäivä kello 2—12 yöllä. 218 Secord St., Port Arthur, Ont.

Annan hierontaa kotona ja kotoissa. H. Salo, 140 So. Algoma St. Puhelin 866 N. Port Arthur.

Uusi pallorauma avattu Dickens Blockissa lähellä Mrs. Davidsonin ravintolaa itäpäässä Cumberland kadulla Port Arthurissa. A. Davidson.

FORT WILLIAM, ONT.

C. A. Stenback, välittää ostajille ensiluokan lihaa, palvelua kaupungissa sekä linjoille nopea. Puhelin 742. 607 Simpson St., Fort William, Ont.

Kotileipomo valmistaa parhaimmat leipomotuotteet. Huolellisin kotti sekä ulkolähetyslike kaksoiskaupungeissa. Home Bakery Co. 740 Simpson St., Fort William, Ont. Puhelin 1888.

Puunsahusta tekee T. Soini 137 Robertson St., Fort William, Ont. Puhelin 3495 S.

TIMMINS, ONT.

E. Junellin ja Akan makeismyymälä on 53—4th Ave., Timmins.

Teen parturintyötä pallorauumassa, 46—4th Ave., J. Oksanen.

Kellonkorjauslike. Hyvää työtä tehdään kohtuullisilla hinnoilla. Tarjan kahdeksistoista kuukaudeksi. Vanhamman kellojen korjaus erikoisalamme.

F. W. Whitford,
28 Second Ave., Timmins, Ont. Lähellä luistinrataa.

Suomen Konsulivirasto

osoite Canadassa on
CONSULATE OF FINLAND,
518 St. Catharine St., W. Montreal.

Tämän lisäksi on varakonsulinvirastoja: Port Arthurissa (188 Lorne St.), Vancouverissa (602 Hastings St., W.), Torontossa (319 Bay St.) ja St. Johnissa, N. B., (C. P. R. Steamship Ass. Agent). Passiasioissa on käytännöllisintä kääntyä suoraan Montrealin konsulinviraston puoleen tai Port Arthurin varakonsulinvirastoon.

Halutaan tietää

Haluaisin tietää missä on veljeni John Laukkala? kotoisin Ikaalisista, T. l. Ole hyvä ja kirjoita siskollesi. Asia on tärkeä. Mrs. Tilda Pakkanen, o.s. Laukkala, 779—40th St. Brooklyn, N. Y.

Asianajotoimisto

Valmistetaan laillisia kauppakirjoja, valtakirjoja ja muita asiapapereita CANADAN KANSALAISPAPERI hakemuksia.

J. JARVIS
Box 1181. — Sudbury, Ont.
Konttori Bank of Commerce rakennuksessa

LABERGE LUMBER COMPANY
Täydellinen varasto rakennustarpeita.

Sudbury-ympäristö

Ompeluseuran kokous ensi torstaina kello 2 i.p. Saapukaa kaikin.

Näytelmäseuran kokous pidetään tänä (maanantai) iltana näyttämön pukuhuoneessa kello 8. Tärkeitä asioita päätettävänä.

Osaston aikamääräisen työkokouksen vuoro olisi ollut viime sunnuntai-iltana, vaan kun silloin pidettiin luentokurssien lopettajaisiltamat, pidetään osaston työkokous tiistai-iltana tämän kuun 17 pnä, alkaen kello 8. Paljo tärkeitä asioita käsiteltävänä.

Saapukaa siis runsaslukuisena kokoukseen. Uusia jäseniä otetaan ja vanhoilta peritään jäsenmaksuja.

Pariisin kommuunin 54:jäs vuosipäivä on ensi keskiviikkona t.k. 18 pnä. Tuota proletariaatin luokkataisteluhistorian ensimäistä yritystä kukistaa hallitseva luokka, ensimäistä varsinaista valtataistelua, sen yritystä ottaa käsiinsä hallituselimet, sekä eritoten Pariisin kommuunin kukistuessa marttyyreiksi joutuneitten kymmenien tuhansien uhrien muistolle ovat sosialistiset puolueet juhlineet vuosi toisensa jälkeen.

Sosialistiset puolueet ovat juhlineet ja surreet kaatuneitten marttyyrien suurta lukumäärää. Niiden puhujat ovat aivan yksityiskohtiaan myöten selostaneet itse kunkin tapahtuman sinä kolmen kuukauden aikana, minkä työläisillä oli valta käsissään. Mutta vain harvassa tapauksessa ovat he jaksaneet päästä tunteellisuuden rajain ulkopuolelle. Vain harvassa tapauksessa ovat he kyenneet syventymään siihen seikkaan, kuinka suuren palveluksen Pariisin kommuuni ja sen kymmentuhantiset uhrit ovat tehneet yrityksellään proletariaatin luokkataistelun ratkaisevalle voitonmahdollisuudelle.

Näistä Pariisin kommuunin antamista opetuksista tullaan lähemmin selostamaan Liberty-haalilla keskiviikkona t.k. 18 pnä pidettävässä Pariisin kommuunin 54:ssä vuosijuhlassa sekä ukrainan- että suomenkielellä. Tilaisuudessa tulee olemaan vielä paljon muuta keveämpää ohjelmaa.

Pääsy tilaisuuteen on kaikille vapaa, vaan myydään siellä erikoisia juhlamerkkejä, joista saadut tulot lahjotetaan Nova Scotian hiilikenttäin lakkolaisille. Täten tullaan siis lyömään kaksi kärpästä yhdellä iskulla.

Kaikki mukaan juhlimaan Pariisin kommuunin 54:ttä vuosipäivää, ja samalla avustamaan Nova Scotian urheita luokkataistelijoita.

Esa Lehti on vasta alun toisella kymmenellä ikävuodellaan. Mutta nyt kun on Punikin levityskilpailu täydessä käynnissä kautta koko tämän mantereen pohjoisosan, on hän ottanut levitystoimesta huolehtiakseen täällä Sudburyssa ja päättänyt, että jokaisen täytyy tilata itselleen Punikki. Esa sanoi, että ellei hän saa tilausta Punikille omin voiminsa, hakee hän avukseen isä Vikin, ja silloin otetaan tilaus vaikka kiven kolosta. Parasta siis tehdä tilaus heti, kun Esa tulee siitä puhumaan.

Cliffin sairaalassa kuoli maanantaina t.k. 9 pnä 18-vuotias Tyyne Eliina Niemi, sairastettuaan ainoastaan kolme päivää. Lääkärin lausunnon mukaan on tauti ollut keuhkokuumetta, vaan lienee se ollut hyvin harvinaista lajia keuhkokuumetta, sillä vainajan ruumiin kerrotaan käyneen mustaksi heti hengen lähdettyä.

Vainaja haudattiin Water-maalaiskunnan hautausmaahan keskiviikkona.

Charles Stapley niminen 55-vuotias metsätyöläinen kuoli halvaukseen viime perjantaina lähellä C. N. R:n Laforest asemaa. Vainaja tuotiin C. N. R. junalla tänne Sudburyyn, jossa haudattiin lauantaina. Vainaja oli yksinäinen mies, ja asustanut näillä alueilla viimeiset kolmekymmentä vuotta.

YLEISIÄ UUTISIA

Lemieux-lakia parsitaan

Ottawa. — Työministeri James Murdock esitti alahuoneessa muutosehdotuksen työriitaisuuksien tutkimista koskevaan asetukseen, joka tunnetaan Lemieux-lain nimellä, ja jonka Kuninkaallinen salaneuvosto taannoin julisti nykyisessä muodossaan perustuslakivastaiseksi. Muutosehdotuksessa rajotetaan asetuksen piiriin kuuluviksi ainoastaan sellaiset asiat, jotka eivät kuulu minkään maakunnan lainlaadintavallan alaisiksi. Siihen tulisi myös säädös, että eri maakunnat, jotka haluavat, voivat työriidoissaan käyttää hyväkseen tätä Dominion lakia.

SADAN PROSENTIN NAURUPILLERI

TORONTOSSA

K. P. S. J. Toronton osaston huoneustolla
957 Broadview Avenuella

— esitetään —

ENSI LAUANTAINA 21 PÄIVÄNÄ MAALISKUUTA

Notarius Publicus

3-näyt. huvinäytelmä. Kirj. J. Fratse. Suom. F. Hyrske.

Alkaa täsmälleen klo 8. — Sisäänpääsy 50c.

Näytelmä on puhtaasti 100 pros. huvinäytelmä, niin että

Tervetuloa pienet ja suuret.

Toverillisesti — NÄYTELMÄSEURA.

Ampui mielitiettynsä

Cornwall, Ont. — Viime marraskuun 22 p:n iltana, kun kaunis 19 vuotias tyttö Beatrice Thorpe istui kotonaan illallisella, ammuttiin ikkunasta laukaus, ja tyttö sai kuolettavan luodin ruumiiseensa. Murhaajaksi epäiltiin heti Thomas Collison nimistä nuorta miestä, joka pitemmän aikaa oli tyttöä kosiskellut, mutta huonolla menestyksellä. Hän oli jo kerran ennemmin pelotellut tyttöä pyssyllään. Collins ei todenteolla kieltänytkään tekoaan. Selittihän lopuksi ampuneensa tytön, kun ei voinut sietää sitä ajatusta, että tämä joutuisi toisen miehen omaksi. Pojan sukulaiset koettivat saada todistetuksi hänen olleen mielenhäiriössä rikosta tehdessään, ja puolustusasianajaja kuulustelutti muutamia lääkäreitäkin samassa tarkotuksessa. Collins näyttää viime aikoina tosiaan olleen hieman omituinen — niinkuin kaikki rakastuneet ovat — mutta varmasti mielenvikaiseksi eivät lääkärit häntä voineet todistaa. Niinpä julisti lautakunta hänet syylliseksi, kuitenkin suosittaen armahdusta kuolemanrangaistuksesta.

Collins tuomittiin hirtettäväksi ensi toukokuun 29 p. Tuomari lausui, että nuorukainen oli saanut hyvän "kristillisen" kasvatuksen kunnollisessa kodissa, joten hän hyvin tiesi, mikä on oikeata, mikä väärää. Asiantuntijain todistuksille, varsinkin kun ne ovat vastaajapuolen hankkimat, hän ei yleensä sanonut antavansa suurtakaan arvoa. Paras näistä todistajista, joka vastaajan "omituisuudelle" oli keksinyt salaperäisen tieteellisen nimenkin, ei kuitenkaan ottanut valalleen, etteikö Collins tyttöä ampuessaan tiennyt tekevänsä väärin, ja etteikö hän olisi jättänyt murhaa tekemättä, jos poliisi tahi joku muu henkilö olisi seissut hänen vieressään ikkunan ulkopuolella.

Leipä säilyy vuosikausia

Lausanne, Sveitsi. — Eräässä lähikylässä asuva leipuri, nimeltään Jean Matti, on kymmenen vuoden kokeilujen jälkeen keksinyt astian, jossa leipä säilyy tuoreena kuinka kauan hyvänsä melkein vaikka minkälaisessa lämpötilassa. Keksinnön luonne pidetään tarkoin salassa, mutta kemian professori Charles Arragon todistaa, että tuossa astiassa säilytetty leipä kymmenen kuukauden kuluttua ei ollut pienimmässäkään määrässä menettänyt ravintoarvoaan, makuaan tai muita tuoreen leivän ominaisuuksiaan. Keksintöä koetellessaan hän oli pitänyt leipäastiata jäätymäasteen alapuolella olevassa lämmössä, liikanaisessa kosteudessa ja monenlaisissa muissa olosuhteissa. Arragon selittää saman säilytystavan soveltuvan lihan, voileipien, leivoksien y. m. ruokatavarain tuoreina pitämiseen. Hän takaa keksinnön tehokkuuden vähintään kahden vuoden ajaksi, mutta ei näe mitään syytä olevan, miksi leipä ei voisi säilyä viisi tai kymmenenkin vuotta tuoreena.

Tällä keksinnöllä, jonka Arragon vakuuttaa olevan täysin valmis, on arvaamattoman suuri merkitys etupäässä sota- ja meriväen muonituksessa sekä valtameriä kulkevilla linjalaivoilla. Se poistaisi erikoisleipomoitten tarpeen ja tekisi mahdolliseksi ostaa leivän aina halvimmilta markkinoilta.

Mussolinia hätyytellään

Rooma. — Mussolinin julistus, jolla Kansallisten sotaveteraanien toimeenpaneva komitea lakkautetaan, on fascistienkin keskuudessa synnyttänyt tyytymättömyyttä. Monet heistä pitävät tuota toimenpidettä virheenä, josta voi olla seurauksena hajaannus. Sotaveteraanien johtomiehet, eduskunnan jäsenet Viola ja Savelli, mahdollisesti muodostavat uuden puolueen, joka yhtyy vastustajiin.

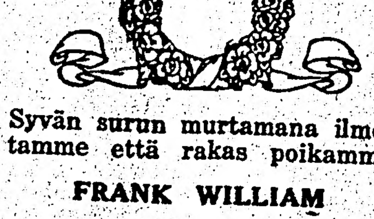

Syvän surun murtamana ilmotamme että rakas poikamme

FRANK WILLIAM

joutui silmänräpäyksessä tapaturmaisen kuoleman uhriksi Kerr Lake kaivannossa Giroux Lakella, Ont., maalisk. 6 pnä v. 1925. Vainaja oli syntynyt Chatamissa, Mich., U. S. A maalisk. 22 pnä 1904, lähinnä häntä suremaan jäi paitsi meitä vanhempia, kaksi siskoa, kaksi veljeä ja yksi setä Canadassa, kolme enoa, kaksi tätiä, yksi isoisä ja yksi isoäiti Yhdysvalloissa ja yksi setä ja kaksi tätiä Suomessa ym. sukulaisia ja tuttavia tässä maassa ja Suomessa.

Ida ja John Nikumaa.
Giroux Lake, Ont., Can.

On elämäni lyhyt ollut täynnä huolia, Ei ole ollut osani ruusuilla tanssia, vain elon huoli, taistelo, on ollut osani. Nyt surman isku lopetti mun nuoren eloni.

Älä itke, isä, äiti kadonnutta poikaasi. Väik' kapitaalin uhriks joutui ainoa turvasi, nyt huolet sekä murheet jääkööt maille unholan, siks' kunnes kerran tuonelassa tavataan.

Rauhan löysit, Vili armas, taisteloista, kohtalon, jäi nyt meille kaiho karmas, — syvä suru lohduton.

Vanhemmat, siskot ja veljet.

Sydämelliset kiitokset lausumme niille tovereille ja toverittarille jotka ottivat suruumme osaa niin runsaslukuisena. Kiitokset myöskin seppeleistä, kukista ja lauluista, ynnä muusta.

Ida ja John.

Bergamossa oli sotaveteraanien päämajaan yösydännä tunkeutunut neljä naamioitua miestä, huumausaineilla nukuttaneet siellä olleen vartijan ja polttaneet veteraanien arkiston. Senjohdosta pidetyssä kokouksessa 5,000 entistä sotilasta yksimielisesti pani vastalauseensa moista ilkivaltaisuutta vastaan ja vetosivat kuninkaaseen, että hän palauttaisi entiselleen sotaväessä palvelleitten miesten yhdistysvapauden.

Toisaalta taas ahdistaa edustaja Mussolinin murhasta syytteessä oleva Cecare Rossi Mussolinia, uudistamalla entiset väitteensä Mussolinin osallisuudesta tuohon murhaan — leimaapa hänet sen, samoin monen muunkin törkeän ilkityön, varsinaiseksi alkuunpanijaksi. Rossin ystävät ovat toimittaneet tästä, niinkuin hänen edellisestäkin paljastuskirjelmästään, kappaleen Italian ylioikeudelle, joka tulee käsittelemään Matteottin murhajuttua jolloinkin kesällä; sitäpaitsi on lukuisia jäljennöksiä Rossin paljastuksista levitetty Milanossa ja Napolissa.

Mussolini, muuten, on viime aikoina sairastellut lentsua — joka nykyään näyttää kuuluvan kuninkaallisiin tapoihin — ja on hänet määrätty joksikin aikaa Siciliaan toipumaan.

NIINKUIN ROMAANEISSA

Hamilton, Ont. — Nuori espanjalainen James Serda, joka täällä on ollut C. N. R:n työpäällikkönä, on saanut tiedon, että hänelle isänsä, espanjalaisen ylimyksen Don Vincio Alvarezin kuoltua on langennut perintö, joka arvioidaan 300,000 dollariksi.

Serdan syntymää verhoaa jokin salaisuus, sillä hän ei tiennyt olevansa Don Alvarezin poika, ennenkuin muutamia vuosia Espanjasta lähtönsä jälkeen. Isäkseen ja äidikseen hän oli luullut Serda nimistä pariskuntaa, joka työskenteli Don Alvarezin laajassa appelsiinitarhassa.

James Serda on nuori mies. Hän meni naimisiin neiti Lily Brooksin kanssa, Cochranesta, jonne hän oli pysähtynyt heti Canadaan tultuaan, muutamia vuosia sitten. Don Alvarezin kuolemasta hän sai tiedon vasta nähtyään sanomalehdissä ilmotuksen, jossa tiedusteltiin hänen olinpaikkaansa. Tuohon ilmotukseen vastattuaan hän jonkun ajan kuluttua sai tietää olevansa isänsä, Don Vincio Alvarezin, suuren omaisuuden ainoa perillinen. Hänen asianajajansa, David Kelly, Simcoesta, on nyt ilmottanut kuolinpesän olevan selvän hänen otettavaksi haltuunsa. Serda ja hänen vaimonsa lähtevät Espanjaan ensi tilassa.

Rikas punainen veri pitää teidät

lämpimänä ja terveenä talvella

★ ★ ★ ★
Nuga-Tone

puhdistaa ja rikastuttaa verenne

Lisää sen kierrosvoimaa, tuottaa hyvän, puhtaan ja voimakkaan veren, mikä pitää teidät hyvin terveenä ja lämpimänä talvella.

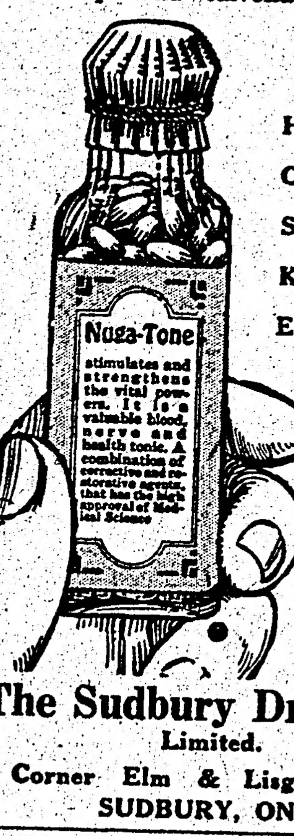

HINNAT OVAT SAMAT KUIN ENNENKIN

$1.25

The Sudbury Drug Co., Limited.
Corner Elm & Lisgar Sreet
SUDBURY, ONT.

«Suomi» lapamato lääke

Jos teitä vaivaa huono ruuansulatus, kipu rinan alla, unettomuus, epätasaisesta vatsasta, veren nousu päähän sekä siitä johtuva päänkipu, joinakin päivinä erinomainen ruokahalu toisina ei ollenkaan, kouristuksia ja väsymystä jälkeen syönnin, närästäminen sekä siitä johtuva kuuman veden nousu suuhun ja kurkkuun, niin ovat ne lapamadon oireita.

Meidän lapamato lääkkeemme on valmistettu eteväksi tunnetun Helsinkilaisen Sairashuoneen lääkärin resehtin jälkeen, sekä varmasti tuottaa tarkoitukseensa vastaavia tuloksia.

Hinta 5 dollaria 40 senttiä. Postivapaasti.

KALEVA APTEEKKI.
K. G. K. NYMAN
168 So. Algoma St., Port Arthur, Ontario.

George T. Scroggie
Lakimies, asianajaja ja julkinen notario, Torontossa, Ont. Konttori No. 53 Adelaide St. W. huone 130. Tel. Main 1236.

Huutokauppa

pidetään Beaver Lakella John Luopan talolla (haalin vieressä) tämän kuun 23 päivänä kello 10 aamulla.

Tilaisuudessa myydään Penage Laken työosuuskunnan "kommuunin" irtain omaisuus: 3 hevosta, 3 työvaljaat, tackle lines ja muita metsätyössä tarvittavia työkaluja.

Luottoa myönnetään 10 päivän ajaksi luotettavia takauksia vastaan.

Huoltokomitean puolesta
OSCAR LUOMA.

Naimailmoitus

Olisiko yhtään vanhaapiikaa eli leskeä taikka elävän leskeä, joka haluaisi uutisfarmarille kaloja paistamaan ja kahvia keittämään. — Nuoret tytöt, älkää vaivatko itseänne, en ole minäkään aivan nuori. Osote olisi näin:

K. Salo,
Shillington, Ont.

ERICK PIIRAISEN
Parturiliike—Tupakkakauppa ja Palloruuma sijaitsevat
57 Lang St. Cobalt, Ont., Can.

MICHAUD PHARMACY

"Sudburyn hienoin rohdoskauppa"

BEECH JA DURHAM KATUJEN KULMASSA

TÄSSÄ ROHDOSKAUPASSA LÖYDÄTTE KOHTELIAAN JA LUOTETTAVAN PALVELUKSEN

— TELEPHONE 1330—1752 —

KAIKKIEN TOHTORIEN LÄÄKEMÄÄRÄYKSET TÄYTETÄÄN.

ALGOMA STEAM BATH

146 Algoma St. South, Port Arthur, Ont.

Suositellaan Höyry-, Suihku-, Amme- ja Höyrykaappikylpyjä

Auki joka arki päivä kello 1—12 yöllä.

PITÄKÄÄ SILMÄNNE AUKI

kun näette vanhoja sekä eriskummallisen näköisiä metallirahoja. Paljn on liikkeellä ja paljon ajelehtii laatikkojen pohjilla sellaisia metallirahoja, jotka ovat suuressa arvossa. Esimerkiksi kupari penni, jossa on vuosiluku 1839 ja Bank of Montrealin nimi toisella puolen, on nyt $15.00 arvoinen. Ei aina merkitse se miten vanha raha on vaan sitä enemmän merkitsee se miten vähän jotakin vissiä lajia rahaa on enää millään keinoin saatavissa.

Harvinaisen rahan cataloca selittää eri maiden harvinaiset metallirahat, ollen erikoinen selitys Canadasta ja Britannian alusmaista. Samalla on siinä hinnat minkä me takaamme maksavamme itsekustakin lajista vanhaa harvinaista rahaa.

Tämä kirja lähetetään kenelle tahansa joka lähettää meille 18 senttiä. (Kuusi kolmensentin merkkiä on hyvä.)

JAMES CARSON DOCHERTY,
96 Wurtemburg St., Ottawa, Ont.

John Palon

Miesten ja poikasten kenkä- ja vaatekauppa, jossa tullaan tarjoamaan hyvä tavara halvalla hinnalla, tavara ensiluokkaista. Käykää vertailemassa hintoja.

JOHN PALO
290 Bay St. Port Arthur, Ont.

Tohtori W. S. PICKUP,

LÄÄKÄRI JA KIRURKI ja Specialisti Ihotaudeille.
112 Frederika Street. — Puhelin S. 520. — Länsi Fort Williamissa

Shankman Brothers
Liha- ja ruokatavarakauppa
Heiniä, kauroja ja jauhoja.
Suositellaan suomalaiselle väestölle
— Phone 117 —
P. O. Box 549 Timmins, Ont.

Parturiliikkeeni
sijaitsee
7 Durham St.
Sudbury, Ont
IVAR SALO.

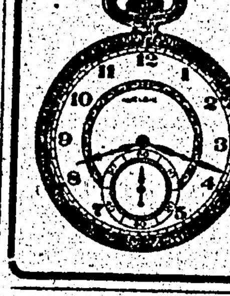

Kelloseppä
A. Heiskanen
7 Durham St.
Sudbury, Ont

New Baking Co.

Box 1306, Timmins
— Ont. —

valmistaa korppuja, kuivaa leipää, y. m. leipurin alalle kuuluvia tuotteita.

Tilauksia lähetetään myöskin ulos. Palvelus täsmällinen ja nopea.

Tri H. KOLJONEN
Phone: konttori 1588. Koti 1765
Osote: Box 1192, Sudbury, Ont.
Pitkämatkaisille sina tilaa sairashuoneessa leikkauksia varten.

Nälkäiset
ruokailkaa työläisten kontrolleeraamassa TARMOSSA.
— 25c ateria. —
316 Bay St., Port Arthur, Ont.

DR. P. R. WILSON
Hammaslääkäri
Marshall-Eccleston Block,
Timmins.
Post-Office Block
SCHUMACMER,
Vapaa tarkastus ja neuvottelu.

Dr. H. STITT
Hammaslääkäri.
Sudbury, Ontario
Samassa rakennuksessa kuin tri Koljonen

RUOKAA SAATAVANA
aterioittain ja viikottain.
Auki klo 6:sta a.p. — klo 2:teen yöllä.
NEW WASHINGTON CAFE
Elm St., Sudbury, Ont.

SELKÄRANGANASETTAJA
Dr. Jas Newburn
Kiropraktori-spesialisti
— Phone 1331 —
104 Stafford Blk, Sudbury, Ont.

Talo myytävänä

3 huoneinen talo ja kanala 120 Flodwood Ave., varustettuina sähkövaloilla, myytävänä heti.

Hinnoista saa sopia myyjän kanssa.

Alex Vainikka.
120 Flodwood Ave., Port Arthur, Ontario.

F. A. RICARD
Tukku- ja Vähittäiskauppa.
RAUTATAVARAKAUPPA
Elm St., Sudbury, Ont.

Liha- ja Ruokatavarakauppa
71 Cedar St. — Sudbury, Ont.
Telephone 844. — Box 524.
NIEMI & VALKEAPÄÄ